

TORSDAG 15 SEPTEMBER, NR 37/2011

Gud ger ro
på fjället

Sidan 10

Hur viktigt är det
att vara lycklig?

Sidan 8

Klaus Härö: Kristen
film har inget recept

Sidan 12

Lutherstiftelsen expanderar i Svenskfinland

Nya svenska gudstjänstgemenskaper för konservativa bildas i Åbo och Jakobstad.

Biskop Björn Vikström är kritisk till att Lutherstiftelsen skapar en kyrka inom kyrkan. **SIDAN 4**

PROFILER MONIKA FAGERHOLM

Mer gränslös som nykter

På gång i din församling:
Hela stiftet på fyra sidor

Sidan 15

Nu startar KP:s
frågespalt!

Sidan 7

Vinn höstläsning i
septemberkrysset

Sidan 14

LEDARE MAY WIKSTRÖM

Välkommen till nya KP!

ANNORLUNDA, MEN ÄNDÅ DENSAMMA – det är förhoppningsvis känslan när Kyrkpressens läsare slår upp veckans nummer. Annorlunda – men ändå fortfarande ens egen.

Allt det som blivit KP:s kännemärke genom åren finns kvar, även om materialet ibland ligger på nya sidor och i ny skepnad: De djupa och berörande intervjuerna där man inte väjer för tro, aktualitetsartiklarna med målet att sakkunnigt granska och belysa det som händer i kyrka och församlingar, ja, allt det kan läsarna också hitta här.

I själva verket har redaktionen arbetat med att slipa och lyfta fram våra ärvda pärlor ännu bättre. Ett medel på vägen är en ny layout som ska stöda och lyfta fram budskapet.

Till budskapet hör också bilderna, som i det nya formspråket får ta mer plats. Det i sin tur tvingar oss som skribenter att vara mer koncisa i skrift, något som är en utmaning men resultatmässigt ofta bättre. Det är svårare att skriva kort än långt.

Själva substansen är ändå densamma. Det gäller inte minst den kristna värdegrund som tidningen står lika stadigt på nu som när ett antal kyrkoherdar i stiftet för drygt 40 år sedan skapade en ekonomisk plattform för fenomenet Kyrkpressen. Då förband de sig till att prenumera på den till varje hem i församlingen.

Den solidariteten är viktig för KP än i dag. Tidningen är en torsdagsgemenskap som når närmare 109 000 adressater varje vecka. Det är, vilket tål att upprepas, unikt och värt att slå vakt om. "Ett hembesök i varje hem" som en av grundarna så träffsäkert myntade det.

Fortfarande är Kyrkpressen det överlägset mest spridda tryckta mediet på svenska i Finland. Därför är det också viktigt för oss att vara hemma i den finlandssvenska vardagen och i det finlandssvenska vardagsrummet. Här tänker, tycker, tror och tvivlar vi tillsammans. Ibland ber vi, ibland får vi bönesvar, ibland blir vi utan.

Allt detta ska rymmas med på våra sidor – och så hoppas vi att du hittar dem också i det här numret. Alla läsare på de 109 000 adresserna ska ha en plats, och åtminstone i teorin någon gång själv kunna figurera på våra sidor. Allas våra liv ska platsa i vår KP.

Församlingsannonseringen har fått ett särskilt lyft. Där ligger numera också den betraktelse som hänger samman med söndagens text.

Sektionen Insidan är det enda ställe där hela den brokiga entitet vi kallar Borgå stift faktiskt syns. Den styrkan vill vi lyfta fram i den nya layouten.

Under hela förnyelseprocessen har vi haft ovärderlig hjälp av bollplank, arbetsgrupper, resurspersoner och reaktioner och åsikter från våra läsare. Vi är tacksamma över all respons och tar gärna emot synpunkter också i fortsättningen. Det har flera gånger slagit oss hur viktig KP är för många, som en vän som regelbundet hälsar på. Någon har också hunnit uttrycka sin oro för att mista detta välbekanta.

Men vännen står kvar med vinden i håret och hjärtat i kyrkan, stadigt förankrad i det finlandssvenska vardagsrummet.

Just precis där KP hör hemma.

"Här tänker, tycker, tror och tvivlar vi tillsammans."

PROFILEN: MONIKA FAGERHOLM

"Nu när jag är nykter har jag fått ännu mer resurser att gå in i det som är mörkt, svårt och smutsigt."

Det vanliga bär mig

Monika Fagerholm var förtrollad av alkohol sedan tonåren. Nu är det åtta år sedan hon slutade supa. – Jag älskar vardagen. Det trodde jag aldrig jag skulle säga.

TEXT OCH FOTO: SOFIA TORVALDS

Författaren **Monika Fagerholm** fyllde 50 år i februari. Ingen femtioårskris har infunnit sig, men nog en insikt.

– Jag trivs ganska bra just nu. Men livet är egentligen ganska kort. Att förstå det är en annan sak än att erfara det.

I åtta år har hon varit nykter alkoholist. När hon slutade dricka var hon 42, och före det hade hon i fem års tid försökt bli kvitt alkoholen.

– Att sluta var inte världens enklaste sak. Den processen, och hur jag lever nu, är en av de största sakerna i mitt liv. Jag skulle nästan inte vara utan den upplevelsen.

När hon slutade dricka släppte hon också tanken på att vara sin egen lyckasmed, att med sitt kontrollbehov och sin starka vilja få fason på livet.

– På det viset blir du bara sjukare. Du måste släppa allt och inse att du är maktlös. Då får du all hjälp du kan få, då händer nånting.

Hon tror att det finns en fara i att vara en ordmänniska, den som skriver och läser böcker.

– Man får en övertro på ord. Det finns människor som formulerar sig genom livet. De tror att den där briljanta formuleringen är en handling. Det är den inte. Det är hemskt viktigt att inse det.

Ordmännskor tror lätt att de kan fixa saker och ting genom att veta allt om dem. Självisste hon allt om alkoholism.

– Problemet var att jag hade druckit tre flaskor vin när jag visste som bäst, så det hjälpte mig inte att sluta.

Man behöver vara skyddslös

Hon tror på att vara sträng mot sig själv och inte tro att man varit med om något bara för att man kan sätta ord på det.

– Det har jag lärt mig av min man som inte är det minsta intellektuell. Att alltid ha ord är ett effektivt sätt att skydda sig själv. Man kanske behöver vara skyddslös för att riktigt få vara med, också i sitt eget liv.

Det är ordet erfarenhet som Monika Fagerholm vill hålla fast vid. När hon tänker på sin Gudstro är det just erfarenhet det handlar om. För henne är frågan om Guds existens inte ett intellektuellt problem.

– Skulle jag tänka så skulle jag ena dagen komma till att han finns och den andra till att han inte finns. Men tro ... man kan inte förklara tro, säger hon och återvänder till den där stunden år 2003 då något hände, något som gjorde att hon kunde sluta dricka.

– Efter det säger jag att jag tror på under.

Stjärnan på scenen

Sedan tonåren har hon varit en högpresterande människa, hon har jobbat flitigt och studerat flitigt, men också festat flitigt.

– Det blev mer och mer, tills det inte fanns något annat än att dricka, från morgon till kväll. Jag började på måndag genom att dricka en flaska mellanöl klockan nio på morgonen för att kunna dricka vin klockan tio. Det är omöjligt att förklara ... jag hade alla föresatser, att idag ska jag inte, banne mig. Och jag skrev och presterade. Men mer och mer lärde jag mig att jag var alisk. Jag skrev inte in det i kalendern, men jag visste: då ska jag supa.

Hon sökte dramatik som skulle ge henne orsak att dricka.

– Därför är du en sån stjärna på scenen, du ringer dina vänner hela tiden och har massor av kärleksproblem. Det där kan vara ganska bra när du skapar, men småningom bryter det ner dig helt och hållet. Du är inte du, du

KYRKPRESSEN KONTAKTA REDAKTIONEN

Chefredaktör och ansvarig utgivare
May Wikström
tfn (09) 612 615 33/
040 153 0313
chefred@kyrkpressen.fi

Redaktion i Helsingfors
Mannerheimvägen 16 A 9
00100 Helsingfors
tfn (09) 612 615 49
Fax (09) 278 4138

E-post: redaktionen@kyrkpressen.fi

Redaktion i Österbotten
Norrmalmsgatan 21 A
68600 Jakobstad
tfn 050 585 6460

Redaktörer:
e-post: namn@kyrkpressen.fi

Rolf af Hällström
tfn (09) 612 615 53

Christa Mickelsson
tfn (09) 612 615 57

Johan Sandberg
(Österbotten)
tfn 050 585 6460

Sofia Torvalds
tfn (09) 612 615 54

Marina Wiik
tfn (09) 612 615 52

Nina Österholm
tfn (09) 612 615 51

Webbredaktör:
webred@kyrkpressen.fi

Layout:
Malin Aho

Utges av:
Fontana Media Ab

Bank:
Sampo
800012-00105840

Paradbild:
Sofia Torvalds

Tryck:
KSF Media Ab, Vanda

KYRKPRESSEN ANNONSINFORMATION

Annonredaktör:
Marianne Tanttinen,
tfn (09) 612 615 50,
annons@kyrkpressen.fi

Annon priser:
Färg 2,05 €/spmm
svart-vit 1,65 €/spmm
Moms 23 % tillkommer

Radannonser:
4,50 €/rad inkl. moms

Familjeannonser:
1 €/spmm inkl. moms

Kyrkpressen utkommer normalt på torsdagar och inlämning av annonser sker senast torsdag veckan före.

För mera detaljer se mediekortet www.kyrkpressen.fi

Annon försäljning:
e-post: fornamn.efternamn@kyrkpressen.fi

Tom Kytöpuuro,
gsm 041 447 5725

Björn Sten,
gsm 0400 012 390

Leif Westerling,
gsm 050 329 4444,
fax (09) 278 4138

Jonny Åstrand,
tfn (06) 347 0608,
gsm 0500 924 528,
fax (06) 347 1018

Prenumerationer och adressändringar
tfn (09) 612 615 50
prenumeration@kyrkpressen.fi.

Adressändring sker automatiskt via din församling då du gör flyttanmälan. Om du har prenumererat via Kyrkpressen kontaktar du oss.

Prenumerationspriser:
Finland & Norden 58,50 €
Utlandet 71,50 €

är bara en figur som agerar någonstans. Hon drog sig undan till landet för att skriva. Hennes mamma hade nyligen dött.

– Jag bara drack från morgon till kväll och blev alldeles olycklig med mig själv. Jag vaknade tre på morgonen, den enda stunden på dygnet då jag var ens förhållandevis nykter, och jag insåg att jag kommer att dö, men jag kan inte sluta.

Ner på knä

Hon ringde till en väninna som plötsligt sa: ”Monika, jag tror inte du klarar av det här själv.” Så var det ju. Efter samtalet gick hon ner på knä.

– Jag sa: Jag kan inte mera. Ta bort det här. Och det märkliga är att sen den stunden, inte en enda gång under de här åtta åren, har jag känt den minsta

MONIKA FAGERHOLM tycker att många människor i dag är väldigt upptagna av Gud. Kanske för att de vill argumentera med Gud, liksom två auktoriteter emellan? Men i Jesus samsamsmälter ord, känsla och handling. – Jag älskar Markus-evangeliet!

lust att dricka. Och jag är en människa som ända sedan tonåren varit helt förtrollad av alkohol. Det har inte varit en öl för mig, det har varit en värld. Hon tror att beroendesjukdomar och depression är många skapande människors yrkessjukdomar.

– Du lever med alla dina sinnen öppna hela tiden ... fånga i vinden, fånga i vinden, ett blänk, något som kan verka tokigt, bara följa det spåret. För att något ska bränna för andra så måste det bränna för dig. Det är underbart, men också utmattande.

Paradoxalt nog känner hon att hon är mycket mer gränslös nu, som nykter.

– Jag hade aldrig kunnat skriva *Glitterscenen* då jag drack. Aldrig. Så tungt var det, både för att den handlar om sorg och för att strukturen är så kom-

plicerad att jag höll på att dö av den. Många människor tror att den som slutar supa blir puritan och hälsosam och slutar behöva sina mörka sidor. – Men det underbara är att det är helt tvärtom.

Det ska komma från hjärtat

Bönen är viktig för henne. Undret kom till henne med bön.

– Allt har kommit till mig med bön, och det fortsätter. Det är viktigt att inte förklara bön, det är som meditation. Därför tror jag att folk kan be utan att be.

De lever i en ”constant sense of wonder” (ständig förundran).

– Lite som lärjungarna i Markusevangeliet, i den där febriga stämningen. Jag tänker mig någon sorts ljus: Och där! Och där!

Hon har lärt sig att be också för dem som gjort henne illa.

– Det där tog så emot för mig! Det ska komma från hjärtat, och du ska göra det i ett halvår. Då slipper du snurra på den saken i ditt huvud, och sen plötsligt börjar det dessutom gå bra för den människan, säger hon och gapskrattar.

MONIKA FAGERHOLM

FÖRFATTARE. SKRIVER SOM BÄST PÅ EN THRILLER.

BOR I TENALA MED MANNEN HILDING OCH KATTERNA SNÄCKAN OCH LUDDE.

Stores välsignades inför uppdrag

MISSION. Kyrkoherde **Tor-Erik Store** har predikat sista gången i Trefaldighetskyrkan i Vasa före avresan till Senegal. Han sade bland annat att kallelsen att resa ut som missionär var så stark att han inte såg andra möjligheter än att svara på den. Den officiella titeln han nu bär är Finska missions-sällskapets regionrepresentant i Västafrika.

Församlingen i Vasa firade en välsignelsemessa för att ta farväl av Stores. Också **Anders Kronlund** som vikarierar som kyrkoherde i Vasa under följande två år välsignades vid mässan i Trefaldighetskyrkan.

Under mässan som var högtidlig välsignades både Kronlund och paret Store inför sina stundande uppdrag.

Ingen trängsel på vigselnatten 11.11

BRÖLLOP. Det var många som ville viga sig ifjol den 10.10.2010. Men till vigselnatten den 11 november (11.11.2011) är det ingen större rusning. Bland annat i Brändö kyrka i Vasa ordnas en vigselnatt den 11.11, hittills har ingen anmält intresse för de nattliga massvigs-larna som ordnas på båda språken, rapporterar Vasa-bladet.

– Det är en annan typ av vigsel. En enkel modell utan bekymmer. Det passar dem som bött tillsammans länge och kanske redan har barn, säger kaplan **Gunnar Särs** till Vasabladet.

En orsak till det svala intresset kan vara att årets version av vigselnatten infaller på en fredagkväll och inte på en lördag som ifjol.

Jeppo kyrka 150 år på två adresser

JUBILEUM. Jeppo kyrka har firat 150-årsjubileum. Festtalare professor **Nils Erik Villstrand** uppmärksammade tre föremål i kyrkan. Den första, predikstolen, var massmedia på 1700-talet. Att läsa upp kungörelserna kunde räcka en halv timme. Det andra föremålet var fattiggubben som påminner om trons konsekvenser – vi ska hjälpa de

fattiga. Det tredje föremålet finns inte längre i kyrkan – kaminen som värmdes upp den. Före 1908 var kyrkan kall och måste värmas med kamin.

Vid söndagens högmässa predikade **Johan Candelin**. Han påpekade bland annat att den 150-åriga Jeppo kyrka har två adresser, den ena på Kyrkvägen och den andra i Jeppobornas hjärtan.

LUTHERSTIFTELSEN PLANERAR inget samarbete med andra befintliga samfund i Åbo. Sebastian Grünbaum har inget emot att bjuda in "sunda" talare från evangelisk-lutherska kyrkan, men tivlar på att de skulle komma.

Samma budskap på svenska

LUTHERSTIFTELSEN. I oktober inleder Lutherstiftelsen svenskspråkig verksamhet i Åbo. Trots sin konservativa bibelsyn vill verksamhetsledaren Sebastian Grünbaum inte stämpas som en fundamentalistisk kvinnohatare.

TEXT OCH FOTO: MARINA WIIK

– Jag vill inte samla en skara människor som har allt på klart, men jag vill ge personer med en traditionell bibelsyn möjlighet till förkunnelse och sakrament på ett sätt som inte strider emot deras samvete, säger **Sebastian Grünbaum**.

Grünbaum är 26 år och nyutexaminerad teologie magister från Åbo Akademi. Han vigs till prästtjänst inom Lutherstiftelsen i Kuopio på lördag. Den svenskspråkiga församlingen i Åbo startar i början av oktober.

Gudstjänsten, som ordnas tre gånger i månaden i Adventistkyrkans utrymme, utgör verksamhetens kärna. – Gudstjänstformuläret är till stora de-

Väldigt få förnekar att vi är präster.

Sebastian Grünbaum

lar likandant som vid en vanlig söndagsgudstjänst i lutherska kyrkan. Prästen är klädd i alba och vi sjunger psalmer ur psalmboken, förklarar Grünbaum.

Han väntar sig mellan 15 och 40 personer till den första samlingen.

– Alla är välkomna till gudstjänsten, men för att få komma till nattvarden ska man vara döpt och ha en medveten vilja att följa Bibeln och den lutherska tron, säger Grünbaum.

För **Björn Vikström**, biskop i Borgå stift, är Lutherstiftelsens församlingsyn främmande.

– Tanken på att man bara kan ha nattvardsgemenskap med dem som tänker exakt lika i teologiska frågor är inte förenlig med vår kyrkas tradition, även om det naturligtvis alltid har funnits behov av att markera var gränserna går.

Teologi och praktik

Lutherstiftelsen är känd för sin konservativa bibeltolkning och för sin skarpa kritik mot evangelisk-lutherska kyrkans ledning. I mars sa stiftelsen slutgiltigt upp kontraktet med folkkyrkan genom att utnämna teologie doktor **Matti Väisänen** till biskop.

– Det handlar inte bara om att biskoparna tillåtit att kvinnor blir präster. De såg till exempel mellan fingrarna när en präst döpte ett barn i "skaparens, förlössarens och helgarens namn", vilket går emot alla föreskrifter, förklarar Grünbaum.

Enligt honom är orsaken till brytningen med evangelisk-lutherska kyrkan både teologisk och praktisk.

– Om kyrkan vägrar att viga unga män som tror på Bibeln och är trogna den lutherska bekännelsen, har församlingen rätt att välja sina egna präster. Det står i bekännelseskriterierna.

Identiska markörer

Lutherstiftelsens organisation och präster- nas yttre markörer är identiska med den evangelisk-lutherska kyrkan. Främsta orsaken är att det ska vara lätt att känna igen dem som Kristi församlings tjänare.

– Väldigt få förnekar att vi är präster. Det finns ändå ingen risk att vi till exempel utför dop utan att föräldrarna vet vad vi står för.

Enligt Grünbaum är Lutherstiftelsen inte ute efter att konkurrera med evangelisk-lutherska kyrkan.

– Vår verksamhet behövs inte där det redan finns sunda församlingar som verkar utgående från dop- och missionsbefallningen, säger han.

De flesta i Lutherstiftelsen är fortfarande medlemmar i evangelisk-lutherska kyrkan. Björn Vikström tycker att det är problematiskt.

– Det ärligaste vore att stiftelsen skulle ta steget ut och skapa ett eget samfund. I stället för att käbbla inom kyrkan skulle man då kunna reglera relationerna mellan två olika samfund.

LUTHERSTIFTELSEN

• **Konservativ** rörelse som baserar sin teologi på Bibeln och de lutherska bekännelseskriterierna. Anser att bara män ska få vara präster.

• **Har** åtta pastorer och gudstjänstgemenskaper på 23 orter. Inleder svenskspråkig verksamhet i Åbo och Jakobstad i oktober.

• **Stiftelsens** pastorer får inte verka som präster i evangelisk-lutherska kyrkan i Finland.

VIKARIAT NÄRPES

Peter Lassus nu i Närpes

Peter Lassus, tidigare kyrkoherde i Övermark, ska hoppa in som församlingspastor i Närpes fram till slutet av året.

År 2009 avhöll domkapitlet Lassus från tjänsteutövning i sex månader, i april i fjol valde Lassus att säga upp sig från kyrkoherdetjänsten.

Lassus besvörde sig mot domkapitlets beslut, men besväret förkastades av Helsingfors förvaltningsdomstol. I fjol överklagade Lassus till Högsta förvaltningsdomstolen som ännu inte har behandlat besvären.

KYRKHELG KARLEBY

Rekordmånga på kyrkhelgen

Nästan 2500 personer hittade till kyrkhelgen i Karleby förra veckoslutet. Som arrangörer stod alla inomkyrkliga väckelserörelser i Svenskfinland.

– Flera barnfamiljer var med än under tidigare år, säger **Peter Kankkonen** som är kyrkoherde i Karleby svenska församling.

Kyrkhelgen är ett unikt fenomen i Svenskfinland. Den arrangerades första gången 2008. I våras ordnades en Kyrkhelg också i Ingå.

ÄLDREMSORG ENSAMHET

Hjälp för seniorer på svenska

HelsingforsMission utvidgar sin verksamhet på svenska och inbjuder under hösten volontärer att delta i stödverksamheten för svenskspråkiga seniorer.

– De ensamma svenska seniorerna i Helsingfors blir fler, säger projektchef **Liisa Melin**.

HELSINKI
MISSION

TIDIGARE MÅSTE ortodoxa kyrkans anställda i Turkiet resa utomlands en gång per tre månader för att kunna jobba i landet. ISTOCKPHOTO.COM

Framtidstro för kristna i Turkiet

RELIGIONSFRIHET. Turkiska staten återlämnar egendom som den beslagtagit av icke-muslimska religiösa grupper.

TEXT: MARINA WIIK

Ett litet under. Så beskriver den ortodoxa Helsingforsmetropoliten **Ambrosius** en bestämmelse som nyligen antagits av Turkiets regering.

Enligt förordningen, som trädde i kraft den 28 augusti, ska turkiska staten ersätta eller återlämna egendom som den beslagtagit av icke-muslimska grupperingar.

Tiden då medborgare i vårt land förtrycktes på grund av sin tro, etniska härkomst eller sitt sätt att klä sig är förbi, bedyrade premiärministern **Recep Tayyip Erdoğan** vid ett möte med landets religiösa ledare.

Beslutet är speciellt betydelsefullt för Turkiets ortodoxa och judiska minoriteter.

Tidigare har turkiska myndigheter kunnat göra vad de velat med ortodoxa kyrkans egendom, eftersom den inte haft någon officiell status. Senast förra året förlorade vi några hus, tomter och kyrkor till staten. Den bara tog dem, säger **Ambrosius**.

Turkiet har hittills haft religionsfrihet främst på pappret. Ortodoxa patriarkatet har utsatts för bomber titt som tätt och företrädare för kristna kyrkor har inte beviljats turkiskt medbor-

garskap eller arbetstillstånd.

Det ändrades i början av året. Nu är det inte längre lika svårt att rekrytera biskopar och metropoliter, eftersom också de som inte är födda i Turkiet kan komma i fråga.

Europeiska människorättsdomstolen och bland annat USA:s ledning har försökt pressa Turkiet att förbättra de religiösa minoriteternas situation. Att reformer äger rum nu är knappast någon tillfällighet.

Turkiets önskan om att bli EU-medlem har om inte framkallat så åtminstone försnabbat processen, tror **Ambrosius**.

Han tror inte att den nya förordningen kommer att orsaka en turkisk rusning till ortodoxa kyrkan.

Det islamska trycket i landet är nog för starkt för det. Men jag är glad om ens de nuvarande kristna församlingarna får verka ifred.

Ortodoxa kyrkan hoppas att det förändrade andliga klimatet på sikt ska leda till att den teologiska skolan i Halki ska få återuppta sin verksamhet. Skolan stängdes 1971.

Det skulle vara av avgörande betydelse för hela den kristna kyrkan i Mellanöstern – och även globalt sett, säger **Ambrosius**.

Turkiet har drygt 74 miljoner invånare. Enligt tidningen *The Armanian Weekly* bor det uppskattningsvis 65 000 armeniska ortodoxa, 23 000 judar och under 2 500 grekisk-ortodoxa i landet.

Lättare att hitta i nya Kyrkpressen

NY LAYOUT. Nya KP ska vara läsarvänlig och kännas fräsch. Färgkoder på artiklarna hjälper dig att hitta rätt.

TEXT: MARINA WIIK

FOTO: CHRISTA MICKELSSON

Luftigare artiklar med större bilder och lite kortare texter och ny logotyp. Det är några av de mest synliga följderna av Kyrkpressens (KP) layoutförändring.

I ett nötskal har mitt jobb handlat om att förenkla och förbättra. I dag är KP mer veckodagstidning än tidsskrift, tidigare har den varit något mitt emellan, säger formgivaren **Kristofer Pasanen** som tagit fram KP:s nya grafiska "look".

Huvudmålet har varit att modernisera tidningens utseende och göra den mer lättläst.

En tidning börjar lätt kännas gammaldags. Vill man göra en trycksak som alltid sitter rätt i tiden borde den till exempel inte innehålla några bilder eller rubriker eftersom de är så trendbundna. Men en sådan tidning skulle inte kännas rolig, varken för läsarna eller dem som producerar innehållet.

Blått, rött och grönt

I och med layoutförändringen har Kyrkpressen fått en stramare struktur, vilket kräver bättre förhandsplanering. Till exempel delar helgrelaterade texter numera utrymme med församlingsannonserna på Insidan. Olika typer av innehåll markeras med egna färger: blått för debatt eller opinion, rött för reportage och kultur och grönt för nyheter.

Jag tror att läsarna har lättare att hitta det de söker i nya KP. Tidigare har allting sett ungefär likadant ut, men helheten har känts ganska splittrad.

"Ge det lite tid"

Pasanen tror att det som kan ha gått förlorat i och med layoutreformen är en känsla av närhet och nostalgi. Å

KRISTOFER PASANEN som formgivit nya KP betonar att formen aldrig får gå före innehållet i en tidning även om det ska vara luftigt och lätt att hitta bland materialet.

andra sidan handlar det om tycke och smak.

Alla kan inte tycka om allt och det är omöjligt att vara alla till lags. Jag hoppas att nya läsare ska lockas av den nya formen och att gamla läsare ska ge den nya ordningen lite tid att smälta in.

Han jämför känslan av en förnyad tidning med att flytta in i ett nytt hus.

Till en början känns allt lite främmande och

fel, men efter ett tag börjar man trivas med de nya arrangemangen. Så är det också med en tidning, lovar **Kristofer Pasanen**.

STUDIE RELIGIÖSA KONFLIKTER

Sverige lika oroligt som Libyen
Sverige är ett av de tio länder i världen där sociala konflikter med religiös koppling ökar mest. Det visar en ny studie utförd av det amerikanska forskningscentrumet Pew. Enligt rapporten beror ökningen på "ökad fiendlighet mellan befolkningen i stort och den växande muslimska minoriteten". Kravallerna i Malmö 2008 som utlöstes av utrymning av en källarmoské ges som exempel på konflikter med religiös bakgrund. Rapporten baserar sig bland annat på uppgifter från EU, FN och olika människorättsorganisationer.

TEVE KRÄNKING

Sportkrönikör: Tacka inte Gud

När Sveriges TV4 efter friidrotts-VM skulle utse tävlingarnas "kanon och kalkon" var det idrottsmän som hyllar Gud för sin framgång som fick kalkontiteln.

Reportern uppmanade vinnarna att tacka sig själva i stället. Bilder på en idrottare som höll fram en bibel mot kameran visades med kalkontjatter i bakgrunden.

Man måste få diskutera ihopblandning av idrott och religion, säger TV4:s sportchef **Hans Pekkari** till tidningen *Dagen*.

SIMHALLEN ÄR ÖPPEN

Helgdagar ändrar öppethållningstiderna
Biljettförsäljningen avslutas 1 h 15 minuter före stängning.

MÅN, ONS, FRE 06:00 - 21:00
TIS, TO 08:00 - 22:00
LÖR 10:00 - 18:00
SÖN 08:00 - 18:00

MÅN, ONS, FRE 06:00 - 09:00 MORGONSIM

Teologi går genom alla lager

FORSKNING. Mel Gibson kommer, är kyrkan redo? När samtidskulturen definierar Jesus duger inga gamla tolkningsmonopol.

TEXT & FOTO:
MAY WIKSTRÖM

– Kunskapen om den kristna tron förmedlas i dag genom tv, film och medier. De ger oss berättelserna om Kristus, hävdar **Ola Sigurdson**, professor i tros- och livsåskådningskunskap vid Göteborgs universitet.

Som nytänkande och radikal teolog strävar han efter att gå över de vetenskapliga disciplinära gränserna. Det var också ett av hans budskap vid Teologiska fakultetens stora forskarseminarium i Åbo häromveckan.

Han efterlyser också en kulturteologi som inte enbart nöjer sig med att studera enskilda kulturyttringar, artefakter. Fokus måste vara bredare än så och omfatta både strukturer, sociologi och politik. Där kommer diskussionen om populärkulturen in. Hur falska kyrkan än kan uppfatta de fakta Da Vincikoden servererar måste de bemötas, menar han.

– Den västerländska kyrkan har inte något annat val än att berätta sitt budskap mot bakgrund av och i polemik mot populärkulturens bilder av Kristus.

Det är en pluralistisk situation, där ”bäste man må vinna”. Nonchalans duger inte.

– Även om man inte tror att Da Vincikodens medelklassdröm om Jesus som flyttar till Frankrike med hustru och barn är sann måste man vara medveten om att den bilden är mer genomslagskraftig hos folk än en predikan.

Teologi som tittar snett

Enligt Sigurdson finns det ett nytt intresse inom andra vetenskapliga discipliner för det teologin har att komma med.

GÅR PÅ tvären. Den svenske teologen Ola Sigurdson tror på samarbete mellan akademiska kompetenser.

– Teologin kan läsa sin samtid ur en annan vinkel, titta snett, säger han.

Den kan också vara ett verktyg för att få ett fastare grepp om sin egen ideologi och utgångspunkt.

– Teologin står i tjänst för något annat än kyrkan. Det här är en orsak till det som kan beskrivas som religionens återkomst eller snarare dess nya synlighet i samhället, menar Sigurdson.

Unik satsning för TF

Seminarier var också en nytänkande satsning från Teologiska fakulteten, med **Mikael Lindfeldt**, **Pekka Lindqvist** och **Kim Groop** som primus motorer. Trots sin litenhet har fakulteten rätt vattentäta skott mellan de olika ämnesområdena.

– Det här var faktiskt första gången som alla våra doktorander träffades. Det betyder mycket att få skapa hand över disciplinränderna, säger universitetsläraren Kim Groop.

Tajmningen för satsningen är också i tiden. Trycket mot universiteten hårdnar och Teologiska fakulteten måste få ut fyra doktorer och 18 magistrar årligen. Hittills har man lyckats.

– Samtidigt är vår litenhet en styrka. Den tillåter oss inte att bli likgiltiga inför resultatkraven, för då kan en kollegas arbete vara hotat, säger Groop.

27 doktorander var inbjudna och de fick särskild sakkunnighjälp av garvade forskare i två så kallade doktorandklinikerna.

– Handgriplig hjälp för dem som kört fast. Lite som i Radiodoktorn, konstaterar Kim Groop.

Hur ser han på Ola Sigurdsons uppmaning till tvärvetenskaplig teologisk forskning? Ska man gå brett eller djupt?

– Den diskussionen har vi även internt och svaren går i sår. Jag och många andra tror man måste satsa på båda. För att tas på allvar av an-

dra måste man kunna det man är expert på. Annars riskerar teologin att bli en grå massa eller splittras på humanistiska instanser.

KLOKA HJÄRNOR MÖTTES I TEOLOGISK MÖNSTRING

Teologiska fakulteten vid Åbo akademi har sex ämnesområden, sju om religionsvetenskapen inkluderas. **Forskarkonferensen samlade** ca 70 deltagare från hela Norden.

Inbjudna föreläsare var förutom Ola Sigurdson även professor Magnar Kaertveit (Norge), professor Werner Jeanrond (Glasgow), docent Carola Nordbäck (Sverige), lektor Hans Raun Iversen (Danmark) och biskop Björn Vikström (Finland).

PLUSTV AVBRYTER SVT WORLD Maxivision fortsätter

SVT Worlds bästa program ser du fr o m 1.9. endast med Maxivision

Om du har en 2 Mbits eller snabbare bredbandanslutning hemma, behöver du bara en Maxivision HD-digitalbox för att kunna se på SVT World. Maxivision ska ersätta din gamla marknätets digitalbox.

Maxivision TV-service är hela familjens underhållningspaket

Du får över 140 TV-kanaler via Maxivision överallt i Finland. Redan 19 av dem är i HD-format. Du kan inspela program enkelt med ett lätt tryck på knappen, t.ex. ett tiotal kanaler samtidigt.

SPECIALERBJUDANDE

129€

Maxivision HD-digitalbox och 100 timmar av inspelningsutrymme

Beställ på www.maxivision.fi/svt

Vinn ett hemteatersystem som är värd 1000€!

SVT-WORLD 24H
ENDAST
3,00 €/mån

WWW.MAXIVISION.FI/SVT

Maxivision Kundservice vardagar 9-16, 09-3508 2670, maxivision@maxisat.fi

maxivision

EXPERTPANELEN
MED Ann-Sofi Storbacka, Bo-Göran Åstrand, Maria Sundgren-Lillqvist och Jan-Erik Nyberg.

Frågelådan har öppnats

LIVSFRÅGOR. KP öppnar en frågelåda för vardagsbekymmer och livsknutar. Möt vår expertpanel.

TEXT: MAY WIKSTRÖM

Ann-Sofi Storbacka är sjukhussjälavårdare i Raseborg.

Vad är ditt uppdrag på sjukhuset?

– Jag finns med i situationer där livserfarenhet ofta inte går ihop med livssyn. När man tycker att man själv har levt hyggligt och väntar sig att livet ska behandla en hyggligt men inte gör det.

Vad säger man till någon som vet att hon ska dö?

– Det gäller att vara lyhörd. Vill hon tala om det finns jag där, men jag är allt mindre inriktad på att prata, mera på att finnas där. Jag har fått stor respekt för döden. När jag ser hur närheten till dö-

den inverkar på människor i dess omgivning, före och efter, ser jag hur den, precis som tron, spränger bilden av att vi ska ha fullständig kontroll över allt.

Bo-Göran Åstrand är kyrkoherde i Jakobstads svenska församling

Vilket är ditt specialområde?

– Självavård och samtal med människor i olika livssituationer är viktigt för mig, också som kyrkoherde.

Finns det rätt och fel när det gäller att tro?

– Jag tror att det finns en sanning, den Gud ger genom Jesus Kristus som säger "jag är vägen, sanningen och livet". Men jag tror inte på min egen förmåga att äga hela sanningen. Därför är det viktigt att vi delar våra bitar och sätter ihop det vi har upptäckt.

Maria Sundgren-Lillqvist är sjukskötare och kogni-

tiv psykoterapeut med egen mottagning.

Du jobbar ofta med barn och unga. Mår de sämre i dag än förr?

– Tonårstiden handlar om att söka sig själv och det jobbiga hör på sätt och vis till. Numera är tröskeln att söka hjälp lägre men ändå är vi lite för rädda för det som är svårt. Man kanske försöker medicinera bort tonårens jobbighet där det kunde hjälpa med att tala med någon i stället. Vi föräldrar får inte heller ta för lätt på vårt föräldraskap. Det hör till att bry sig, att ta konfrontationer.

Hur påverkar det dig att du själv mist ett barn?

– Det har förändrat mig fundamentalt som människa. Livet var enkelt innan **Wilhelm** var sjuk och dog. När man ställs inför det man inte rår på tar man ingenting för självklart längre. På sätt och vis söker jag mig till människor med svåra saker i livet. Även om allting inte

blir bra, så kan allting bli bättre, i de flesta fall.

Jan-Erik "Nanne" Nyberg är chef för familjerådgivningen i Jakobstadsregionen

Har du något specialområde?

Jag fick sexualterapeutisk kompetens för några år sedan och den har ofta behövts. Sexualiteten är det livsområde där vi är mest sårbara. Samtidigt är den så exponerad. Det gör att det kan vara svårt att hitta sig själv.

Vad har kyrkans familjerådgivning för unikt att komma med?

– För mig handlar det om barmhärtighet, att inte döma. Samtidigt är det vår uppgift att hjälpa människor att göra kloka val i livet, att hjälpa människor i uppgiften att älska sin nästa som sig själv. I nya testamentet är familjen den minsta livsenheten. Det har vi glömt i individualismens tidevarv. Vi behöver relationer till närstående för att må bra – vi behöver människor som vi älskar.

VÅGA FRÅGA

Livet gick förbi mig

Först ut i frågespalten är Kyrkpressens egna redaktörer. Här kommer första frågan: Hur ska man svara en människa som säger att hon inte har levat sitt liv? Frågan går till sjukhusprästen Ann-Sofi Storbacka.

"Jag svarar genom att reservera mycket tid för samtal. Vilken inriktning jag hoppas att samtalet ska få beror på personens livssituation. Är det ännu möjligt att ändra livsinriktning? I det fallet stöder jag min samtalspartner till att göra mera genuina livsval.

Om det handlar om en som är i livets slutskede handlar samtalet mera om förståelse, förlåtelse och försoning. Kanske personen dömer sig själv för hårt. Har det trots allt funnits sådant i personens liv som han/hon kan stå för? Finns det ännu chanser att förverkliga något av det som har blivit ogjort och upplevt? Hur kan den sista tiden i livet bli meningsfull?"

Varför ska man hela tiden be om ursäkt för sina synder i kyrkan, trots att man lever ett bra liv där man tar sina medmänniskor i beaktande? Frågan går till kyrkoherde Bo-Göran Åstrand.

"Både den personliga och gemensamma syndabekännelsen är ett uttryck för att vi är begränsade som människor. Det handlar inte om att vi ställer oss inför Gud som en förtäckande domare. För mig är poängen att vi är beroende av och får ha ett förhållande till honom.

Arvsynden säger något både om världen vi lever i och om oss. Det finns sådant som är bristfälligt, svårt och till och med hemskt. Vi själva misslyckas också. Då får vi komma till Gud och reda upp det hela. Så fort vi talar om synd ska vi minnas hans barmhärtighet. Förlåtelsen påminner oss om vårt eget ansvar. Det är viktigt att vi själva i så stor utsträckning som möjligt försöker ställa till rätta det vi gjort fel."

Vad ska en förälder ta sig till med en tonåring som svarar "helt bra" på alla frågor? Finns det något mirakeltips på hur man kan få honom/henne att öppna sig? Frågan går till Maria Sundgren-Lillqvist som är sjuk-skötare och kognitiv psykoterapeut.

"Som vanligt finns det inga mirakeltips. Jag tror att det är viktigt att inte tro att barn automatiskt ska gå igång som maskiner och besvara frågor som "hur var skolan idag?". Glöm inte heller att allt faktiskt kan vara helt ok. När öppningen kommer och barnet vill berätta är det viktigt att vara närvarande. Det kan kräva att man gör något tillsammans, tar en joggingtur, går i bastu eller på stan. Det kan öppna dialogen. Vi föräldrar behöver agera exempel genom att prata om vad vi känner, tänker och tycker. Eller så kan man som förälder behöva berätta om sig själv, hur man kände och tyckte som tonåring – fast de kanske tycker det är töntigt först. Någon har sagt att det största misstaget är att glömma sin egen barndom."

Hur kan man på bästa sätt stöda sin vän som går igenom en skilsmässa? Frågan går till familjerådgivare Jan-Erik "Nanne" Nyberg.

"Det gäller att orka lyssna empatiskt utan att ta parti. Det är lätt att man utser den andra parten till syndabock i tron att man stöder sin vän. Men det som behövs är att låta din vän sörja och avstå från något som varit både bra och dåligt. Det handlar inte bara om att sitta och gråta utan om att bearbeta allt som har hänt, kanske släppa ut ilska också."

PANELEN SVARAR

Skriv ner ditt bekymmer

I KP:s frågespalt tar vår expertpanel tag i såväl vardagsbekymmer som livsknutar. Redaktionen behöver ditt namn och dina kontaktuppgifter, men du får gärna ställa din fråga anonymt i tidningen. Redaktionen väljer och editerar frågorna.

Adressen är redaktionen@kyrkpressen.fi eller Kyrkpressen, Mannerheimvägen 16 A 9, 00100 Helsingfors. Märk kuvertet "FRÅGA". Panelen besvarar frågor endast i tidningen.

FORSKNING DEPRESSION

Färre återfall för kristna

Risken att drabbas av återfall efter depression är mindre för religiösa människor. Det visar en undersökning som publicerades i American Journal of Psychiatry i augusti.

I undersökningen deltog personer vars föräldrar deltagit i tidigare forskning. Det var särskilt återfallen hos högriskpersoner (vars föräldrar varit deprimerade) som minskade. De religiösa som deltog i undersökningen var katoliker eller protestanter.

Tro Hopp och Kärlek

Design: Tobias Mellberg

Smycket är c.a. 23mm högt, tillverkat i sterling-silver och levereras med kedja och ask.

"Kärleken är det centrala, stödd av hoppet och tron"
Pris 35,50€/inkl postkostn.

Sänd in din beställning till

Jonny's Försäljningstjänst

Petalaxvägen 18, 66240 Petalax
Telefon 06-347 0608 cjcenter@malax.fi

Namn: _____ Tel: _____
Adress: _____ Antal

LYCKOFORSKNING. Ett av överflöds-samhällets viktigaste budskap är att vi ska satsa på vår egen lycka. Men filosofen Bengt Brülde frågar sig hur viktigt det egentligen är att vara lycklig.

Möt doktor lycka

TEXT: CHRISTA MICKELSSON

Kan vi göra oss själva lyckligare? Under de senaste tiotals åren har lyckoforskning sysselsatt forskare i en rad länder. **Bengt Brülde** är professor i praktisk filosofi vid Göteborgs universitet och har tagit det som sin uppgift att sammanfatta en del av lyckoforskningen och förmedla den till en bredare publik.

– Den forskning som finns är oerhört fragmentarisk. Jag försöker skapa en helhet.

Han säger att det är viktigt att skilja på ett plötsligt lyckorus och en mer långsiktig lycka.

– Den vetenskapliga lyckoforskningen intresserar sig i första hand för vad som påverkar människors genomsnittlycka på sikt. Många lyckoforskare vill se lyckan som en attityd man kan inta till sitt eget liv. Själv tror jag att lyckan är en kombination av livstillfredsställelse och subjektivt välbefinnande: en person är lycklig om hon värderar sitt liv positivt och dessutom mår bra.

Lyckojakten

Bengt Brülde frågar sig om det finns fog för antagandet att den moderna västerländska människans jakt på lycka tilltagit under de senaste decennierna.

– Är det egentligen lycka vi söker? Självförbättringstrenden handlar kanske snarare om att bli mera lyckad. Hälsoprojektet är för många viktigare än lyckoprojektet.

Men han tror att många satsar på sig själva i tron att det ska göra dem lyckliga.

– Men i många fall är det en irrationell strävan. Om man faktiskt vill bli lycklig borde man se på vad lyckoforskningen faktiskt visar, det vill säga att vi kan finna lyckan i kärlek, vänskap, ett meningsfullt arbete och en aktiv fritid. Det är också förnuftigt att lägga mindre tid på sådant som har små effekter på vår

lycka, som att tjäna pengar, shoppa eller passivt konsumera underhållning. Sådant kostar mer än vad det smakar, i första hand för att det stjälar tid från flera lyckobringande aktiviteter.

Moralfilosofer påpekar ibland att de som aktivt och medvetet strävar efter njutning tenderar att njuta mindre än vad de hade gjort om de hade haft andra mål för ögonen. Det kallas för den hedonistiska paradoxen.

– En tolkning av den är att ett kortsiktigt sökande efter njutning utgör ett hot mot en mera varaktig tillfredsställelse. Många av oss söker ständig underhållning och förströelse. Vi förväntar oss att våra arbeten ska vara roliga och stimulerande hela tiden. Vi kräver att en relation ska skänka oss personlig tillfredsställelse hela tiden. Det verkar alltså som om vi blir allt mer kortsiktiga och det är värt att fundera över vad det här har för effekter på vår långsiktiga lycka, resonerar han.

Centralt livsmål?

Bengt Brülde tror inte att strävan efter lycka är ett hopplöst företag, men säger att vi måste vara målmedvetna när vi gör det.

– Visst är det möjligt att göra sig själv märkbart lyckligare. Men det förutsätter att vår strävan riktar in sig på rätt saker. Och fast det är möjligt att göra sig själv lyckligare betyder det inte att det är vettigt att betrakta den egna lyckan som ett centralt livsmål. Det är ju inte alls säkert att lycka är det enda som ytterst gör livet värt att leva.

Han går ett steg längre och säger att det till och med är moraliskt stötande att lägga så stor vikt vid sin egen lycka. Det sluter han sig till genom granskning av olika moralfilosofiska synsätt.

– Moralen sätter gränser för hur vi får bära oss åt i jakten på den egna lyckan. Vi måste uppfylla särskilda förpliktelser och respektera andras rättigheter även om det här kommer i konflikt med vår

BENGT BRÜLDE är en av Sveriges främsta lyckoforskare. Han tror att vi bör eftersträva det meningsfulla livet i stället för att jaga lyckan.

FOTO: ANNA REHNBERG

ra egna mål. Det finns en risk att man strävar efter lycka på ett sätt som bidrar till ökat lidande hos andra. Jag tänker på global fattigdom eller miljöproblem. Men det här gäller bara om man anser att moralen ställer krav på oss. För den som struntar i moral och hur vi bör leva har det ingen betydelse.

Annan väg

En av Bengt Brülde's huvudtankar är att vi inte behöver ställa lyckan mot moralen.

– Det verkar ju finnas liv som samtidigt är både mycket lyckliga och mycket moraliska, och kanske är det just ett sådant liv vi ska leva? Jag tror att det i grund och botten handlar om att leva ett *meningsfullt liv* och på det sättet förena det lyckliga livet med det moraliska. Alla håller inte med om att ett fullt meningsfullt liv måste vara moraliskt, men jag tror att det är så. Vissa skulle till exempel hävda att Adolf Hitlers liv var minst lika meningsfullt som Moder Teresas liv, både arbetade ju mot mål som de själva satte stort värde på.

Vad är då ett meningsfullt liv?

– I korthet handlar det om att livet

behöver en betydelse och värdefulla mål. Vi behöver också finna ett större socialt sammanhang att ingå i och göra det vi gör på ett autentiskt sätt, i medveten närvaro.

Förra året gav Bengt Brülde ut boken *Hur viktigt är det att vara lycklig? – Om lycka, mening och moral*. I den målar han upp en heltäckande bild av vad det meningsfulla livet kan vara.

– En av grundtankarna är livet bara kan vara fullt meningsfullt om man har ett centralt livsmål.

Saligheten

Inom kristendomen finns tanken om salighet som en stillsam och rofylld glädje som antas vara djup, stabil och till stor del oberoende av de yttre livsvillkoren.

– Religionen är bra på att producera en viss typ av lycka, sinnesfrid. Men det kräver att man jobbar på det med hjälp av andliga övningar. Det räcker inte att man anser sig vara till exempel kristen, avslutar Brülde.

Vad lär då kristendomen om lycka? **Monica Heikel-Nyberg** är försam-

KOMMENTAR

CHRISTA
MICKELSSON

Lycklig eller lyckad?

ÄR DET PERSONLIGA LYCKO-PROJEKTET VETTIGT? Den frå-

gan ställer sig filosofen Bengt Brülde i artikeln intill, och visst är frågan relevant i en tid då en

hel industri försöker övertyga oss om att det är just vår egen lycka vi bör satsa på och som aldrig tillåter oss att vara nöjda.

För att ens förstå frågan måste vi reda ut den begreppsförvirring som råder när vi talar om lycka. Är lycka ett varaktigt tillstånd av välbefinnande eller är den en flyktig känsla? Brülde säger att tanken om lyckan som det goda livet i många avseenden har fått ge vika för uppfattningen att det är den momentana lyckan, den intensiva men korta känslan av fullkomlig glädje och frihet från olust, som är eftersträvansvärd. Han förklarar att den vetenskapliga lyckoforskningen i första hand intresserar sig för vad som påverkar människors genomsnittslucka över tid.

För att förstå vår egen längtan efter lycka måste vi inse att strävan efter tillfällig och långvarig lycka tar sig helt olika uttryck och ofta motarbetar varandra. Dessutom måste vi ärligt fråga oss själva om det är så att vår strävan efter att vara lyckade kommer i vägen för våra möjligheter att uppnå bäggedera. Självförbättringsindustrin och självhjälpsslitteraturen erbjuder oss oändligt många redskap för att framstå som lyckade i andras ögon – men hur långt tar det oss på jakten efter den stillsamma glädje som är oberoende av de yttre livsvillkoren?

Brülde hävdar att det inte är moraliskt försvarbart att göra den egna lyckan till vårt centrala livsprojekt. Avstå från lyckan ska vi och behöver vi ändå inte göra. Men vårt målinriktade strävande bör få andra förtecknen – söker vi meningsfullhet och moral ska vi samtidigt hitta lyckan, säger han.

Även om han talar ur ett neutralt ateistiskt perspektiv kan jag inte låta bli att dra paralleller till det kristna livet.

Men liksom för alla teorier gäller det att gå från tanke till handling för att de ska få ett värde. Att leva i enlighet med sina värderingar är ett av grundrecepten för långsiktig lycka, säger Brülde, och jag tror inte att jag är den enda som önskar att jag förmådde göra det lite oftare. Lite trognare. Med större glädje och i sannare frid.

då vi ställer oss på Guds sida för att bygga upp det goda livet. Kanske inte som en euforisk tillfredsställelse, utan som tacksamhet och meningsfullhet.

Gudsgemenskap

Hon säger att Gud som bonus också ger oss känsloupplevelser, som lyckan av att snusa ett nyfött barn i nacken. De små stunderna av lycka kan bara upplevas här och nu och inte sparas på film eller burk.

– Men att jaga efter upplevelser blir väldigt självcentrerat, ett jagande efter vind som Predikaren säger. Jakten på dem är inte förenlig med kristna värderingar och leder lätt till att vi ser varandra som konsumtionsföremål.

Väldigt mycket av det som möter oss i massmedierna stressar oss mot att hinna uppleva så mycket som möjligt, ofta på både andra människors och skapelsens bekostnad.

– Jakten på varaktig, djupare personlig lycka kan däremot vara en väg till en djupare gudsgemenskap, konstaterar Monica Heikel-Nyberg.

”Fast det är möjligt att göra sig själv lyckligare betyder det inte att det är vettigt att betrakta den egna lyckan som ett centralt livsmål.”

Bengt Brülde

MONICA HEIKEL-NYBERG tror att salighet, det kristna begreppet för lycka, handlar om en djupare meningsfullhet på sikt. ARKIVBILD

lingspräst i Kyrksläts svenska församling och säger att begreppet salighet inte handlar om lycka eller gläd-

je i ögonblicket, utan en djupare meningsfullhet på sikt.

– Jag tror att lyckan kommer till oss

FJÄLLVANDRING. Stigen följer bäcken genom skogen. Sedan klättrar den uppåt. Uppe på krönet bjuder Gud på en överraskning. Padjelanta ligger öppet för våra ögon.

Gud visar vägen

TEXT OCH FOTO: JOHAN SANDBERG

DE VIDSTRÄCKTA böljande slätterna med rundade bergsryggar inramade av höga fjällmassiv är en enastående skönhetsupplevelse. Välkommen till Padjelanta, hälsar skylten som bekräftar att vi är framme.

Gruppen med de femton vandrarna som mötts inom ramen för Svenska lutherska evangeliföreningen startade vandringen två dagar tidigare i Kvikkjokk i svenska Lappland. Byn som har lika många invånare som vi i vandringsgruppen ligger 120 kilometer nordost om Jokkmokk.

För en del vandrare är det här redan den åttonde vandringen de gör inom gruppen. Tidigare har de vandrat bland annat Kungleden i fem etapper och upp för Mount Kenya.

Nu har de tagit sig an Padjelantaleden. Den är totalt 160 km lång och gruppen har delat in vandringen i två delar. För två år sedan vandrade de halva sträckan från den andra startpunkten. Nu är det del två från Kvikkjokk till Ståloluokta som gäller. Den här gången väntar helikoptertransport tillbaka. Ska man

ta sig till Padjelanta finns det nämligen exakt två sätt att göra det på, att vandra eller att ta helikoptern.

DEN FÖRSTA dagens etapp, tretton kilometer, för oss genom skogar och över mossar medan bergen tecknar sig lockande mot himlen vid horisonten.

För mig, en novis i sammanhanget, är vandringen i sig en utmaning: 83 kilometer plus bestigning av en bergstopp. För en medvandrare var utmaningen av ett annat slag, han höll sin första andakt inför en grupp.

Jag tänker på att det ofta var under vandringar som Jesus undervisade sina lärjungar. Under en andakt får vi höra Efesierbrevet 2:10: "Vi är skapade i Kristus till goda gärningar som Gud har förberett så att vi ska vandra i dem." Gud går alltså före oss och förbereder våra goda gärningar. Det handlar inte om mig, och det ger mig perspektiv på min plats i skapelsen. Gud som är allsmäktig behöver ju inte mina tjänster. Men jag upplever att Gud genom att ge mig en längtan att få vandra över kal-

I VANDRINGEN når man målet redan vid starten. Det är som med livet. Målet är här och nu.

fjällen vill att jag ska få njuta av den här avlägsna delen av hans skapelse. Jag är tacksam över att Gud vill visa mig den.

DAGEN BLIR LÅNG, men vi orkar och regnet håller sig borta. Vi väljer att inte göra en avstickare till en gammal offerplats som vi får tips om. Avstickaren hade förlängt vandringen med en timme. I stället ser vi offerplatsen på avstånd.

Varje etappstuga har en stugvärd under sommaren. Vid en stuga träffar vi en ung familj med barn på 4 och 2,5 år. De berättar att de sett en björn i närheten av offerplatsen när de varit ute och plockat bär. Vi ser inte björ-

nen, men vi ser en ståtlig älgdjur som majestätiskt blockerar stigen för oss.

FRÅN VÅR andra etappstuga är det tretton kilometer till nästa stuga i Tarraluoppal. Det här är dagen då Padjelanta öppnar sig. Vi vandrar längs den frodiga Tarradalen i kanten av Sareks högfjällsmassiv. Vi vandrar över karga högfjällslätter och genom blomsterrika fjällhedar.

Tänk att Gud vill visa mig den här avlägsna delen av sin skapelse. Utan jäkt, nästan ensam och utan telefon-täckning och internet får jag gå i detta sköna landskap som ligger fördolt för de flesta människor. Jag får stanna upp

PADJELANTA HAR en storslagen natur. Det lär finnas 400 högre växtarter i nationalparken vilket är något av ett rekord för fjällen. Älgtjuren gör sig heller ingen brådska ur vägen för oss. Efter den sista vandringsetappen tar helikoptern oss tillbaka till startpunkten. Thomas Häggblad väntar på att den ska landa.

och beundra utsikten, dricka vatten ur fjällbäckarna, se lämlarna ta sin tillflykt under tuvorna, se nyfikna renar och örnen som seglar över dalen. Jag får vandra tyst, höra Anders Widmark improvisera psalmer i min Ipod eller delta i samtalen med mina medvandrare.

JAG NJUTER också av att hålla paus, ta av mig vandringskängorna och doppa fötterna i det kalla vattnet i fjällbäckarna. Ta fram termosflaskan och dricka en kopp kaffe.

Jag påminns om herdepsalmen, Psalm 23, som lästes under andakten den första morgonen. "Han låter mig vi-

la på gröna ängar, han för mig till vatten där jag finner ro. Han ger mig ny kraft och leder mig på rätta vägar. Han är med mig när jag vandrar i dödsskuggans dal, hans käpp och stav tröstar mig." Wow, allt det här upplever jag ju konkret, även om solskenet i dalen håller dödsskuggan borta.

VI ÄR två nätter i Tarraluoppal. Några vi-lar medan en mindre grupp ger sig upp på en bergstopp, 1 150 meter över havet. Det betyder att vi tar oss upp cirka 600 meter vilket tar tre timmar.

Nästa dag duggregnar det de elva kilometrarna till nästa etappstuga. Där, li-

te avskilt från stugorna, finns en bastu som inte nämns i beskrivningen av vandringsleden. Vi får inte värma den, stugvärden ska vinterstänga om tre dagar och vill inte ha mera att städa. Men kungen och Silvia har badat i den.

BASTUN på fjällstationen i Stáloluokta är uppvärmd i stället. Vandringens sista etapp är 19 kilometer och under den får vi för första gången ta av oss kängorna för att vada över två vattendrag.

Stáloluokta är ett litet samesamhälle som inte är bebott året om. I byn finns en fyrtyo år gammal kyrkkåta där man firar gudstjänst några söndagar under

"Vi är skapade i Kristus till goda gärningar som Gud har förberett så att vi ska vandra i dem."
Ef. 2:10

sommaren. Byn ligger intill sjön Virihaure som sägs vara Sveriges vackraste. På andra sidan sjön ser man fjälltopparna i Norge.

DEN STRÄCKA som tagit fem dagar att vandra flyger helikoptern på tjugo minuter. Det är ironiskt att då vi vandrat utan tidspress hela veckan handlar det bara om minuter från att helikoptern landat tills dagens enda bussförbindelse mellan Kvikkjokk och Jokkmokk avgår. Välkommen tillbaka till civilisationen.

ELLIPS

Kyrkhistoria
från Jeppo

Jeppo kyrka firar

150-årsjubileum i år. Boken *Detta Herrans tempel* utkom lämpligt till jubileet och handlar om hur församlingen och kyrkan kom till, om kyrkans inredning och inventarier.

I början får vi läsa om de 189 personer som år 1548 bodde i Epu by, nuvarande Jeppo. Det tog flera dagar för dem att ta sig till kyrkan i Peder-söre, och vägen var inte helt ofarlig. När Jeppo senare blev en del av Nykarleby socken blev kyrkvägen kortare, ändå började Jeppoborna småningom drömma om att bygga eget.

En första anhöllan om en egen församling gjordes i slutet av 1700-talet, men den avstogs. Det var först 1906 som drömmen besannades. Före det hade Jeppoborna ändå fått tillstånd att bygga ett bönehus med egen begravningsplan. Byggnaden blev snarare en kyrka än ett bönehus, närapå ett svartbygge.

Men boken om Jeppo kyrka handlar inte bara om en byggnad utan också en personerna bakom den. En av dem är Nykarlebykaplanen **Thomas Elenius** som köpte ett hemman i Jeppo med avsikt att driva mönsterjordbruk för allmogen i bygden. Var det kanske rentav han som såg till att potatisodlingen i Jeppo kom i gång, något som trakten fortfarande är känd för? Det var inte roligt att predika för hungerrande människor.

Ole Nordströms bok om Jeppo kyrka blir också en liten hyllning till Jeppoböndernas envishet och viljestyrka. På kyrkogården finns fortfarande en gravsten över en av dem. På den står det: "Han var en av de första som började bygga detta Herrans tempel."

■ SOFIA TORVALDS

ALLA SLUT är inte lyckliga. Klaus Härö vill berätta om livet som det är.

Om segling och botgöring

BOK

Seglats i september

Författare: Johan Bargum
Förlag: Atlantis/Söderströms 2011

Johan Bargums Seglats i september är en fulländad liten roman.

Den handlar om två män, Olof och Harald, som åker

på en kort höstseglat tillsammans. De har varit gifta med samma kvinna. Nu är hon död, och snart är Harald också död: han är svårt sjuk.

Efter seglatsen är Harald försvunnen och Olof får förklara sig för polisen. Hans berättelse är den ena halvan av boken. Haralds berättelse, nedskrivna och gömd i hans ryggsäck, är

IRMEI JUNG

den andra halvan.

Kvinnan som förenar dem heter Elin. Hon är vacker, hon är blond och hon är varmt troende katolik. "Katolik" får stå för mera än bara katolicism: tron blir en mystisk egenskap hos just den här kvinnan, det som gör henne så åtråvärd, så avlägsen, så omöjlig att någonsin komma in på livet.

Hon har valt Olof framför Harald, men under en seglats börjar det fladdrande storseglet tala till henne,

det skriker: *Paenitet! Paenitet!* Hon vill gifta sig med Harald igen, hon vill göra bot. Men det går inte.

Den här boken är så bra för att den är tät och välstrukturerad. Varje mening är genomtänkt, varje metafor och replik är nedskalad så att bara essensen kvarstår. En stämning av blåst, solljus, lidande och höst lägger sig över texten som en förtrollning. Man kan inte slita sig från den.

Samtidigt bor det en

längtan i texten. Elin flyr undan oss som en vind. Jag som läser den ur en kristen kontext ser på henne med respekt: hon blir den arketypiska lidande synderskan, helgonlik (är inte hennes hår som en gloria kanske?) och därför helig.

Läsningen blir en andlig upplevelse. För att citera Elin: Fyrar finns där om någon behöver dem, och de finns där också om ingen behöver dem.

■ SOFIA TORVALDS

Klaus Härö vill göra viktig film

FILM Som kristen filmmakare vill Klaus Härö att hans livsåskådning ska komma fram i filmerna. Men det finns ingen färdig formel på hur man gör kristen film.

FOTO OCH TEXT: JOHAN SANDBERG

Under studietiden blev Klaus Härö uppmanad att göra en evangeliserande film.

– Det är som att be en målare göra ett evangeliserande målning. Hur ser en sådan ut? Det vet man inte på förhand. Plötsligt bara faller alla bitarna på plats.

Bio Rex i Karleby är fullsatt nästan till sista plats när regissören Klaus Härö berättar om sitt filmskapande. Tillställningen ingick i programmet på Kyrkhelgen senaste veckoslut.

– Jag skulle gärna ha en färdig formel men någon sådan finns inte. Hur gjorde John Bunyan som skrev Kristens resa?

En film där två personer möts och den ena frågar "Känner du Jesus? Låt mig berätta om honom" är inget koncept som Härö taltas av.

– Nej det är både plump och oprofessionellt, säger han.

Material som påverkar

För åhörarna i Karleby berättar Härö om hur filmen Post till pastor Jakob uppkom.

– Det är viktigt för mig som kristen att fundera på vad jag bjuder på. Jag umgås med materialet till varje film i minst två eller tre år och därför vill jag först veta om materialet är viktigt och hur det kommer att påverka mig. Oavsett om filmen är kristen eller inte.

När manuset till Post till pastor Jakob damp ner i Härös postlåda hade han flera filmprojekt på gång som han upplevde sig ha kört fast i.

– Då fick jag ett manus, utan följebrev, bara ett namn, J Makkonen, och

"För mig är min kristna tro det viktigaste. Att göra film kommer inte ens på andra plats."

Klaus Härö

ett telefonnummer. I vanliga fall finns det ett följebrev som börjar med orden "Ärade regissör. Jag beundrar era filmer ..."

Klaus Härö säger att han inte ens hade läst manuset om han inte upplevt en frustration över de pågående filmprojekten.

Biografen i Karleby blir mörk och filmen startar. Vi kommer till scenen när livstidsfängens Leila tar brödkniven och viftar med den framför pastor Jakobs ansikte för att kontrollera om han är blind eller inte. Här stannar Härö filmen.

– Det vad här jag fastnade för manuset. Jag måste läsa vidare för att se hur det går. Det är den enklaste nivån av vad film handlar om. En fråga ställs i början av filmen och väntan på svaret ska hålla publiken uppmärksam en och en halv timme. I svaret syns ofta filmmakarens livsåskådning.

Härö tilltalades av att manuset hade ett kristet budskap och en bra story. Den innehåller klassiska grepp som att två helt olika människor förs samman.

– Jag visste hur båda resonerade och jag ville berätta historien.

Under arbetet tänkte Härö att filmen blir hans sista.

– En film i långsamt tempo, med gamla människor och kristna värderingar är så osexigt det kan bli, säger han. Men det brydde jag mig inte om. Jag ville se filmen själv. Det fick räcka.

Nu ställer sig Klaus Härö frågan hur han ska gå vidare.

– Jag hoppas en dag kunna berätta om Jesu försoningsdöd. Men hur ska man svara på en fråga som ingen ställer.

Som bäst jobbar Klaus Härö med en film som han gett arbetsnamnet Toivon talo, hoppets hus. Den handlar om soldater i östra Finland som mitt under brinnande krig bestämmer sig för att göra något gott. De bygger ett hus åt änkan till en stupad kamrat.

– Jag hoppas få finansieringen klar så att den kan spelas in nästa vår. I så fall är den klar nästa vinter.

Gammal kärlek pinsam?

KOMMENTAR

Jag sitter på bussen och läser Per-Erik Lönnfors bok *Vi skall alltid ha Jekaterinburg*. Jag vrider på mig. Jag tittar ut genom fönstret. Jag vrider på mig igen. Jag tycker det är pinsamt, jag vet inte vad jag göra av mig själv, så pinsamt är det. Vad handlar det om egentligen?

Den som är ung tycker det är pinsamt när en 50-60-åring börjar tala om känslor. Vad kan nån i den åldern ha för känslor ... Det där känner vi alla igen. Men ju äldre vi blir desto klarare inser vi att känslorna inte skrumpnar och försvinner med åldern. Ändå är det något rörande och komiskt med romanserna på servicehemmet.

Per-Erik Lönnfors bok handlar om det vakuum som infinner sig då en livskamrat – någon man bokstavligen delat hela sitt liv med – dör. Han är vilse i sin vardag. Han känner sig inte bara ensam, han har rentav förlorat något av sin identitet. Han har sällat sig till skaran män som har "en kvinna som saknas i deras liv", män med långa örnhår och sås på slipsen.

Under en resa till Jekaterinburg träffar han en yngre kvinna, A från Petro-skoj. Hon är ingermanländska, bosatt i Finland sedan länge. Nu upptäcker Lönnfors att han också är en könsvarelse.

Det är här det pinsamma börjar: de tafatta omfamningarna (vill hon, vill hon inte?), förälskelsens alla faser och citat av Ovidius då det blir alltför intimt.

Är det pinsamt för att det är så ärligt, så oskuldsfullt? Är det pinsamt för att det inte finns något avstånd, någon ironi? Är det pinsamt för att kärlekshindren be-

står av prostatabesvär och minnet av den döda frun?

Varför är *det* pinsamt?

Min första läsreaktion är ilska över att ha blivit utsatt för detta, över att ha blivit påtvingad en romans som aldrig kan sluta bra. Jag vill rentav rädda berättarjaget: Nämen ser du inte hur tveksam hon är, dra dig ur, dra dig ur! Det är som att sitta och följa med någon som med vett och vilja kastar sig in i ett omöjligt förhållande, någon som inte vill ta reson. (Sen minns jag plötsligt att också jag har varit den personen.)

Medan jag är ilskan blir berättelsen mer värdefull för mig. Jag återger livligt en scen ur boken för min man: den där Lönnfors går på bio med A och tvingas springa på toa på grund av sin prostata, och då måste han lämna sin sko i dörrspringan för att komma in i salongen igen ...

Det känns fortfarande som att läsa någons hemliga dagbok. Men åtminstone känner jag den personen. Det är pinsamt, det bränner, det kommer för nära. Men det är inte för att han är 75. Det är för att jag så gärna vill att han ska bevara sin värdighet, medan han är fast besluten att ge upp den.

Är det kanske så att när berättarjaget blir bart blir läsaren också bar? Det gör ont. Man vill inte gå till det stället, det luktar skam där. Kan det rentav vara så att när allt kommer till kritan är en sådan berättelse viktigare än den stilistiskt fulländade, ironiska, den som ser på sina lidanden med avstånd?

Kanske det måste vara pinsamt för att det ska betyda något.

■ SOFIA TORVALDS

DAN ANDERSSON

PER-ERIK LÖNNFORS har skrivit en kärlekshistoria som får läsaren att vrida på sig av medkänsla.

PÅ TVÄREN SOFIA TORVALDS

Min svaga mages långa resa

Jag är en nervös, hypokondrisk person som nästan alltid har ont i magen. I sjuttonhundralets England hade mitt tillstånd kanske varit föremål för ett milt intresse. Diag-

nosen på mode hette "melankoli" och sammanfattade också vardagens alla lidanden och sorger.

Själv har jag vuxit upp i tron att det finns mediciner för allt. Min mage har fostrats med Samarin (efter frosseri), koltabletter (luftbesvär) och magdrop-

par (kräksjuka). När läkaren tittade medlidsamt på mig och sa "tjocktarmen tycker om mycket sömn och ett lugnt liv" kände jag mig förnämad vid tanken på att han inte kunde erbjuda mig ett piller.

I ett färskt nummer av New Scientist fick jag ve-

ta något ännu värre: Det är mina egna tankar som är min bästa medicin. Eller, tyvärr, nyckeln till min mages undergång.

Kroniskt sjuka magpatienter blir bättre då de under hypnos föreställer sig att deras mage omges av ett varmt ljus och funge-

rar precis som den ska. Då minskar till och med tarmrörelserna.

Jag blir friskare, gladare och klyftigare om jag utgår från att allt går bra och bygger upp mitt självförtroende i stället för att oroa mig.

Forskarna är tveksamma inför att dra slutsatser

om tro och sjukdom, men allt tyder på att svårt sjuka människor som tror att deras liv har en mening klarar sig bättre än andra.

Plötsligt har jag förvandlats från offer till förövre. Men en troende förövre! När jag inte orkar vara positiv sneglar jag uppåt.

KRYSSSET SEPTEMBER

BRITT-MARI ANDFOLK

KORP-GUGGAR	BIBELNS HADASSA	DYRBAR SMÄTTLEK	SÄDES-SLAG	ISAKS SOM SPRÅK I TOGO	TITEL	FÖR-GREKISK STAD	ACATHA CHRISTOS HERCUL	KOFI	AV	KVAR-LÄTEN-SKAP
→						STAD I GREEKLAND OKÄMT				
RYKT			ANTIKA GREEKISK KULTUREN						KLOCKA GAMLA TESTAMENTET	
										FÖR-KONST-LING
NÄSTAN SOM ETAGE	LANDNING FÖR SÄDEN DO BARN I HÄLTID		TRÄDLÄS INSTRUMENT	ARLE DUSSEN		EN AV NIO MUSIKER ESTI PÅ LSTADEN				KLUVAR
					KUST-ARTILLERIT	KAJKA FÄGEL		EJ OFF INLEDER BISATS		NYA TESTAMENTET GRIKISKA I ÅRSLÅNG
FÄGEL LITEN BOSTAD	SUGGA SPRIT-DRYCK		FEST-DIKT ELEKTRO-ENIGE-FÄLDBARN						ÖRA I ENGLAND BLIR-FÄGELN	
		UTAN STYRELSE LÅNG TID						30/7		
→					DRÖM EFTER LUCIA		PAULUS HEMSKA			
MAT-LUST	↓	KRÄNGEL	KUPP	SE DÖR-JÄREN LÄTINSK SÄNDEKT	SPIRA CENTI-LITER		DELSTAT I INDIEN STAD ÖPP I 111		↓	EJ LUF-TIGT ORD FRÄNSK KLIPP
							VÄR-TERMIN VÖRDNAG			ELJEST
FLECK-NÄMN				SISTA FÄRE UT STRÖM LÖVA 8:15		DRYCK ÅR MÄLTID 25/6				HANDU? NORM
					POJK-NÄMN	KANTON I SCHWEITZ STÄNKTE ÖVINGEN I FARI 1170				FLOD I ITALIEN
							SMUISIG GÅNG			
ÅKER	KURERAR RADIUM						TYSK TEOLOG 1486-1543	BEAR-TELSE SÄLJA BILLIGT		LIK-GILTIG
		BUSKE								
DAM-STÄMMA		DEL AV FÄRTIG					UT-HÄLLIG			DANSK Ö
										BMA 2011

SKICKA IN LÖSNINGEN

Sänd in din krysslösning senast tisdagen den 4 oktober 2011 till: Kyrkpressen, Mannerheimvägen 16 A 9, 00100 Helsingfors. Märk kuvertet ”Septemberkryss”. De tre först öppnade rätta lösningarna belönas med bokpris. Bibelcitaten i kryssset följer 1917 års översättning. Lycka till!

Namn & adress:

.....

.....

.....

LÖSNINGEN I AUGUSTI

Bland de 312 insända lösningarna drog vi följande vinnare: Margareta Lindvall i Esbo, Elisabeth Holming i Åbo och Marita Gustafsson i Dragsfjärd. Bokprisen kommer på posten.

			A	I	S	A									
			K	Y	R	K	A				R	E	O	L	
			É	S	R	A					D	I	L	E	M
			A	L	T	A	R	E						A	U
			D	E	P	R	O	L	O	G					P
			S	A	R	A					I	L	A	S	T
			A	S	P	A	T	A			A	B	R	A	H
			Ö	R	N	A	T				S	L	U	K	A
			M	Ä	S	T	A	R	E			I	M	E	N
			O	M	S	E	R	E	L	I	N	G	E	N	T
			M	A	T		G	A	L	L	A	L	O	G	E
			R	M	E		I	N	A	I	N	L	A	N	D
			G	R	Ö	N	S	K	A		L	O	D	I	S
			E	L	I	A		N	A	U	M	S	E	R	G
			A	G	G	L	U	T	I	N	I	N	R	A	O
			K	N	A	S	T	E	R		M	A	K	A	B

Ser du vad det blev? – Ritberättelser ur Bibeln
Karin Nordberg

Ser du vad det blev? - Ritberättelserna ur Bibeln växer fram steg för steg, och färdas via dig till barnet.

Karin Nordberg har arbetat med barn och barnfamiljer och hennes specialintresse är bildkonst. I arbetet med barn är leken och lekfullheten viktig för henne och ritberättelserna ett sätt att ge barnet utrymme och att få med barnets många sinnen under berättelsen gång.

Pris: 17,90
Är du redo? De ritade berättelserna väntar på dig!

Allt är nära!
Monica Vikström-Jokela och Eero Jokela

I allt är nära- Om det heliga i det vanliga finns en samling texter och berättelser om de enkla överraskande situationer där vi möter det heliga.

Pris: 19,90
Monika Vikström-Jokela är författare och TV-redaktör

Hur berättar man om kristen fostran i praktiken? Hur möter man Gud på barnkammargolvet?

UR EVANGELIET

”Och om ni hälsar vänligt på era bröder och bara på dem, gör ni då något märkvärdigt?”

Läs mera i Matteusevangeliet 5:43-48

RUNT KNUTEN

”Det här året får björnarna passa sig, nu kommer vi i alla fall.”

Kyrkoherde Helene Liljeström om Sibbo församlings pilgrimsvandring den 24.9. Ifjol inhiherades vandringen p.g.a. björnvarning. Hela Domprosteriet inbjuds att delta i årets vandring.

OM HELGEN

Sjömännens söndag

På söndag går sjömannsprästerna i land för att predika i gudstjänster runt om i landet. Det är 14 söndagen efter pingst men söndagen kallas också för Havets söndag. Genom temat vill kyrkan uppmärksamma havet och sjöfarten.

LUST ATT VARA MITT I SMÖRÖGAT - NÄR ER FÖRSAMLING HAR NÅGOT EXTRA PÅ GÅNG?

Platsen i högerkrysset ger annonsören synlighet i hela landet, fri utformning och fyrfärg i storlek 81 x 55 mm för bara 150 euro inklusive moms!

Bland alla Smörögats annonsörer under ett år lottar vi dessutom ut ett gratis Smörögat att använda under följande år. Platsen är unik i varje nummer, så först till kvarn vinner!

Gäller endast församlings- och kyrkligt relaterade annonser!

2 X 55 / PRIS 150 €

INSIDAN

Ansvarig redaktör: Marianne Tanttinen, (09) 612 615 50, marianne.tanttinen@kyrkpressen.fi

Annonsera i Kyrkpressen!

Tom Kytöpuron 041 447 5725, tom.kytopuro@kyrkpressen.fi
Björn Sten 0400 012 390, bjorn.sten@kyrkpressen.fi
Leif Westerling 050 329 4444, leif.westerling@kyrkpressen.fi
Jonny Åstrand 050 092 4528, cjcenter@malax.fi

BETRAKTELSEN MIA BÄCK

Tom Tiainen '11

Flytta fokus

NÅDEN ÄR ALLTID gratis. Alltid. Genom tron på Jesus Kristus får vi evigt liv. Det finns en kärlek så stor att den skapar liv. Det finns en kärlek så stor att den aldrig söker sitt. Det finns en kärlek så stor att den ger sitt eget liv. Därför är nåden alltid gratis. Vi måste inte, ja vi kan inte, prestera något för att få förlåtelse, liv och salighet. Vi får vila i att vi alltid är accepterade, älskade och sedda. Att allt är nåd. Förunderlig nåd.

Att göra Guds vilja, att älska Gud och vår nästa, är däremot inte gratis. Det kostar. Ansträngning. Träning. Svett. Ibland också tårar, uppoffring och till och med lidande. Det kan vi läsa om i Bibeln och det vet vi genom våra egna erfarenheter.

Nästkärleken som helgens texter handlar om är inte gratis. Vår hjärta behöver träning. Vi får vila i nåden men vi får inte bli likgiltiga. Vi får inte stänga våra hjärtan för människor som behöver vår omsorg och kärlek.

Bibeln säger att vi ska börja med det lilla. Vi ska vara trofasta i det lilla. Vi får först ta emot Guds ord som mjölk och när vi är mogna som kött. I början klarar vi kanske av att förvalta en talent. Sedan när vi växer i tro och helgas med hjälp av den heliga Anden så får vi större ansvar. Vi klarar av att förvalta två talenter och kanske så småningom fem talenter. Kanske vi en dag till och med klarar av att älska våra fiender. Men bara om vi tränar och tränas.

Min vän Sara skriver en av de bloggar som jag läser regelbundet. Gång på gång återkommer Sara till den livslycka och sinnesro som hon äntligen känner. I många år har hon kämpat med att hitta livsmening. På olika sätt har hon försökt förverkliga sig själv. Så blir hon mamma. Och livet skiftar fokus. Fokus ligger inte längre på henne själv utan på underverket på bröstet. En annan människa blir centrum i hennes liv. Pusselbitarna faller på plats. Hon får frid med sig själv och livet får mening.

Vi förverkligar inte oss själva när vi använder våra gåvor för att tjäna oss själva utan när vi använder dem för att tjäna andra. Då blir vi de vi är skapade till att vara. Många fler av oss skulle hitta sinnesro och livsmening om vi flyttade fokus från oss själva till dem som behöver oss.

Det paradoxala är att ju mer vi växer som människor och som lärjungar till Jesus desto mer inser vi att vi helt och hållet är beroende av Guds nåd och kärlek. Att allt är nåd. Förunderlig nåd.

Mia Bäck är församlingspastor i Åbo svenska församling

HELA STIFTET

Kalendern med församlingarnas program trycks i två upplagor i nya KP. Du kan fortfarande läsa vad som händer i alla församlingar. Din egen region är skriven med lite större text medan region 2 är skriven med mindre text.

#bönetwitter

”Gud, mitt hjärta behöver träning. Hjälp mig att flytta fokus från mig själv till dem som behöver mig.”

Följ Kyrkpressen #bönetwitter

PSALMFÖRSLAG

483, 475, 333, 470, 228(N), 459.

Psalmerna är valda av Tor Lindgård.

VECKANS PERSON

MIA BÄCK

... har ett särskilt stort hjärta för ungdomarna och skriftskolan. I sitt arbete som präst i Åbo jobbar hon bland annat med att förnya konfirmandundervisningen. Hon är också en av stiftets utbildare i sociala medier och själv en aktiv bloggare och twittare.

TOM TIAINEN

... är illustratör och lärare från Karleby. Han har gett ut böckerna Bildreceptboken, en lärarhandledning i bildkonst, och På god väg, en bok om pilgrimsvandring.

KALENDERN 16.9 - 22.9

DOMPROSTERIET

BORGÅ

Gudstjänst: Sö 18.9 kl. 10 i Emsalö kapell, Andersén-Löf, Tollander.
Högmässa: Kl. 12 i domkyrkan, af Hällström, Puska, Tollander.
Knattekyrkan: Kl. 16 i Lilla kyrkan, Ekholm, Helenelund.
Mässa: Kl. 18 i Taizéstil i Mariagården, Gammelbacka, Ekholm, Helenelund.

LAPPRÄSK

To 15: Missionskrets kl. 14
Sö 18 kl. 10: Mässa i kyrkan, CÅ, VT. De äldres och marthornas kyrkogångsday. En sångensemble medverkar vid massan. Kyrkkaffe på Kycklings.
Ons 21 kl 9.30: Vuxen-barn i fh - kl. 15.15: Barnklängen i fh

LILJENDAL

Högmässa: Sö 18.9 kl 12 i Liljendal kyrka. H Djupsjöbacka, A Jokinen
Gudstjänst: Sö 18.9 kl 13 i Andreaskapellet med Pernå församling
Vuxen-Barngruppen: Ti 20.9 kl 10-12 på Kantorsgården. Höstens första samling.

LOVISA

Gudstjänst: sö 18.9. kl 10 i kapellet, Djupsjöbacka, Jokinen
Puzzelkvällen: må 19.9. kl 16.15-20 i Valkom kyrka
Bisagruppen: må kl 18 i Vesperhemmet, Fil 3
Pensionärerna: ti 20.8. kl 13 Elisabet Eriksson talar om kostråd för äldre
Morgonkaffe: to 22.8. kl 8.30 i Tikva

PERNÅ

Sö 18.9 kl. 10.00: Högmässa i kyrkan, Minna Silfvergrén, Rita Bergman
kl. 13.00: Gudstjänst i Andreaskapellet, Minna Silfvergrén, Rita Bergman.

SIBBO

sibbosvenskaforsamling.fi
SIBBO KYRKA: Sö kl 12 mässa Helene Liljeström, Anders Ekberg. Nordiska körer medv Cum Vox, Söndre Høland blandade kör, Sibbo vokalensemble.
Canto Nordico - nordisk sång: Nordisk sakral musik med Sibbo vokalensemble i Sibbo kyrka Fr kl 19.30 16.9 (obs tiden!). Musik av bl.a. Edvard Grieg, Kaj-Erik Gustafsson, Nils Lindberg, Sulo Salonen. Fritt inträde. (Nordiskt körveckoslut pågår i Sibbo).
Äldre i Söderkulla: On kl 13 Katja Korpi.
Barnkören: övar onsdagar kl 15-15.45 och Mittelmellankören onsdagar kl 16-17 i Kyrkoby församl.hem.
Pilgrimsvandring: 24.9 Liljendal-Pernå för anmälda. Uppgifter på hemsidan.

HELSINGFORS PROSTERI

JOHANNES

www.helsingforsforsamlingar.fi/johannes
Fr 16.9:
kl. 10-11.30 Humlans familjeklubb: i Hörnan, Högbergsgatan 10. Ollberg
kl. 12-13.30 Veckolunch: i Johannessalen, Högbergsgatan 10 D 2 vån.
Sö 18.9:
kl. 10 Högmässa: i S:t Jacobs kyrka. Ahonen, Enlund. Kyrkkaffe
kl. 10 Högmässa: i Tomas kyrka. Djupsjöbacka, Löfman. Kyrkkaffe
kl. 12 Högmässa: i Johanneskyrkan. Ray, Sundström, Enlund, Löfman, Motala kammarkör, dir. Anna Gullman. Kyrkkaffe
Må 19.9:
kl. 10-11.30 Tomas familjeklubb: i Tomas kyrkas dagklubbstrymme, Rönnvägen 16. Ingång från gården. Frände
kl. 11-12.30 Cellträff: i S:t Jacobs kyrka. Gertrud Strandén
kl. 18 Samtalsgruppen Bibel, tro och tvivel: i Tomas kyrkas utrymmen. Kontaktperson Kisa Korkman kisa.korkman@gmail.com eller Gunvor Frände

Ti 20.9:

kl. 12 Lunchmusik: i Gamla kyrkan. Pekka Suikkanen, orgel
kl. 13 Träffpunkt för seniorer och daglediga: i Johannessalen, Högbergsgatan 10 D 2 vån. "Någon har vattnat jorden. Jubelår med Mose". Maj-Britt Palmgren berättar om sitt författarskap. Ahonen, Löfman.
kl. 18 Andakt: i De gamlas hus, Norrvägen 1-3. Ahonen, Anhild Träskman, Solveig Oldenburg.
kl. 18 Gräv djupare, där du står: Djupsjöbacka. Hur kan bibeln vara Guds ord? Diskussion och samtal kring kristen vuxentro i Johannessalen, Högbergsgatan 10 D 2 vån.

On 21.9:

kl. 13 Månadssamling: med lunch i Johannessalen, Högbergsgatan 10 D 2 vån.
Gäst: dockdoktorn Benita Suomi som berättar om gamla inhemska dockor. Om du har en gammal docka tag gärna med den. Diakonitträffen och Mariakretsen deltar i månadslunchen.
kl. 18 Kvällsmässa: i Gamla kyrkan. Ray, Enlund
To 22.9:
kl. 19-21 Regnbågscafé: i Hörnan i Högbergsgården. Ray

Böcker mottas vid kyrkkaffet

i Johannes 18.9: Böcker samlas för den svenska S:ta Katarina församlingen i S:t Petersburg vid kyrkkaffet efter högmässan som börjar kl. 12. Hämta snygga, moderna, inbundna, svenska böcker som du kan avvara och vill donera till församlingen att skänka vidare. Vid kyrkkaffet ges ytterligare information.
Sportlovsläger i Åre 2012: Hallå, följ med till Åre på sportlovsläger! Församlingen anordnar sportlovsläger i Åre 17-26.2.2012 för ungdomar och ungdomligt sinnade. Abonnerad buss med

Johanneskyrkan som start- och returplats. Anmäl dig senast 1.11.2011 till ungdomsarbetsledare Lella Lindström. Mera information av lella.lindstrom@evl.fi eller tfn 050 3800849.

MATTEUS

Matteus hemsida: www.helsingforsforsamlingar.fi/matteus
Pastorskansliet är öppet må, ti, to, fr kl. 9-14, samt on kl. 12-18 tfn (09) 2340 7300
MATTEUSKYRKAN: Åbohusv. 3 Fr 16.9: Samling för män flyttas till 23.9.
Lö 17.9 kl. 10 - 10.45: Klapp & klang (9 mån-4 år med vuxen) med Anna Brummer(2 vån). Ingen ann.

Lö 17.9 kl. 10 - 10.45:

Musikverkstad (5-8 år med eller utan vuxen) med Catarina Bärlund-Palm (2 vån). Ingen ann.
Sö 11.9 kl. 12: Högm, Forsén, Hallvar, Malmgren, Lankinen, Brummer. Inledningssöndag. Kyrkkaffe.

To 22.9 kl. 13:

pensionärskrets, Ahlfors (2 vån).
DEGERÖ KYRKA: Rävsvägen 13
Sö 18.9 kl. 10: Högm, Stig-Olof Fernström predikant och liturg, Malmgren. Kyrkkaffe.
Dagklubben: Sjökartgränden 6, Nordsjö

Ti kl. 9.30 - 12:

Familjeklubb för barn i alla åldrar och föräldrar. Kaffeservering 1 euro.
MATTEUS DAGKLUBB: för barn i åldern 3-6 år, verkar må, ti, to, fr kl. 9.30-12.30 på Nordsjö (Sjökartgränden 6), startar 1.9 och följer därefter skolorminerna. Ledare är Marianne Bergström. Det finns platser kvar. Pastorskansliet tel. 2340 7300 tar emot anmälningar.
BARNLÄGER: (7-12 år) 30.9 - 2.10 på Kvarnudden i Pernå. Pris: 40 euro. Anmäl senast 16.9 till Catarina Bärlund-Palm, tfn 050-380 3936 eller catarina.barlund-palm@evl.fi

PETRUS

www.petrusforsamling.net
Fr 16.9:
- kl. 10 Musiklek för barn och föräldrar: i Lukascentret (Vespervägen 12 A). Sussi.
- kl. 13 Missionskrets: i Månsas kyrka. B. Sandell.
Sö 18.9:
- kl. 10 Gemensam högmässa (N) och terminsstart: i Månsas kyrka. Välsignelse av nya anställda. Lassus, Bonde. Kyrkkaffe.
- kl. 18 Missionskväll: i Äggelby gamla kyrka med Anna och Magnus Dahlbacka. Sandell. Serv.
Må 19.9:
- kl. 10 Musiklek för barn och föräldrar: i Lukasgården (Munkstigen 2). Sussi.
Ti 20.9:
- kl. 10 Knatte- och babyrytmik: i Malm kyrka. Sussi och Bodil.
- kl. 19 Förbön och tack: i Munkshöjdens kyrka. Ulla-Christina Sjöman, Lassus, Söderström. Barnpassning. Kyrkdörrarna öpp-

DOMKAPITLET

Tf kaplanen i Kvelax, Replots och Solfs församlingar **Henrik Östman** har förordnats att fortsättningsvis sköta samma tjänst från 1.9.2011 tills vidare, dock högst tills tjänsten blir ordinarie besatt.

Tf kyrkoherden i Närpes församling **Lars Lövdahl** har beviljats fortsatt tjänstledighet från kaplans-tjänsten 20.10.2011 - 31.7.2013 och har förordnats att under samma tid sköta kyrkoherdetjänsten i samma församling.

Tf kaplanen i Närpes församling **Marcus Jakobsson** har förordnats att sköta kaplanstjänsten i samma församling 20.10.2011 - 31.7.2013.

Pastor **Peter Lassus** har förordnats att sköta församlingspastors-tjänsten i Närpes församling 7.9 - 31.12.2011.

Gemensamma församlings-pastor i Kronoby, Terjärvs och Nedervetil församlingar **Albert Häggblom** har beviljats tjänstledighet 3.11 - 16.12.2011.

MARKNAD

UTHYRES

1 r + k 31,5 m² i Munkshöjden. Hyra € 550,00 /mån. Tel 040-5015635.

ÖNSKAS HYRA

Medverkande i Svenska Teaterns uppsättning Kristina från Duvemåla söker lägenhet från nov 2011 till 31/12 2012. Gärna centralt läge, goda referenser finns. Kontakt på +46761275322 mail: lindafi_bodin@hotmail.com

Skötsam, rökfri och pålitlig copy önskar hyra långfristig liten två eller rymlig etta i centrala Helsingfors senast 1.12.2011. Vänligen kontakta Jari 0505224800.

Hej! Två skötsamma och rökfria studerande systrar önskar hyra en två i centrala H-fors. Bra förbindelser mot öst och till järnvägsstationen. Kontakta Natalia, 0405408634.

Hej! En andra årets Hankenstuderande söker en lägenhet som är i gott skick i Vasa centrum. Vid sidan om studierna är jag en långdistanslöpare på landslagsnivå. Jag har inga husdjur och jag är rökfri. Ring gärna 0400440312 så kan vi träffas och diskutera mera!

Skötsam och rökfri 22-årig tjej önskar hyra en etta i eller nära Åbo centrum. Vänligen ring Sara på 050-5661327.

Lägenhet sökes i H-fors av sängpedagog med liten familj i arbete med musikalen "Kristina från Duvemåla" vid Svenska Teatern. 15e november 2011 - 1a juni 2012. Min 30m² MÖBLERAD. Max 700EUR/månad. Kontakta: Kinga Wetterwik, +4670 480 60 12 Kingakristina@gmail.com

Tyst boende hos lugn(a) person(er) önskas i Helsingfors av skötsam och rökfri 24-årig konsthögskolestuderande. Maxhyra 350 euro. Marika Markström, 040-8100075.

Liten tvåa i Tölo / centrala Hfors åt pålitliga syskon med liten hund på grund av rörremont 26.9.11-31.1.12. Tfn 040-7158091, 040-3723789.

Två flugor i en smäll för Lettland

I medlet av augusti åkte en halv busslast Ekenäsbor iväg mot Lettland med återstående halv busslast förnödenheter till behövande. Det var i första hand kläder, 12 lådor med babykläder och annat med våra moderskapsförpackningar som förebild, och matvaror, stapelvaror.

Resan var en kombinerad turist- och biståndsresa där resenärerna själva betalade fullt pris. Nytt kombinerat med nöje, två flugor i en smäll.

Resan med frivilliga resurser

Idén till resan föddes i Missionsboden, som Ekenäs församlings missionsloppis heter. Boden sköts uteslutande med krafter ur det som vi kallar RESURSEN, en lekmanpool för frivilliga som vill göra en konkret insats för sin hemförsamling och i förlängningen för sina medmänniskor.

Under årens lopp har Missionsboden med jämna mellanrum fört överblivna varor till Emmaus och ibland skickat dem vidare med Missionskyrkans sändning-

RESAN TILL LETTLAND, som blev en minnesvärd upplevelse för deltagarna, är ett trevligt exempel på vad man kan åstadkomma med frivilliga krafter.

ar till Estland och Lettland. Den här sommaren var tiden äntligen mogen för en egen biståndsresa. För att finansiera den dyrbara varutransporten behövde man

ty sig till en kombinationslösning, dvs. bussen fylldes med lika delar turister och varor. Ekenäsborna uppmanades att via en lokal matbutik donera matpaket. Man

efterlyste också andra prylar som fotbollar och leksaker. Med i bagaget hade man också 200 ryska NT, en donation från Ekenäs församling till fängelset i staden Daugavpils där majoriteten är ryskspråkig.

RESURSEN – både att ge och få

Församlingens frivilligpool RESURSEN är fortfarande och ständigt under uppbyggnad och kan bli rejält mycket bredare. Förutom gänget i Missionsboden har församlingen i dagens läge många frivilliga medarbetare med olika uppgifter, bland dem ett tjugotal lekmän som turvis agerar kyrkvård i våra gudstjänster och ett mindre gäng som har tagit ansvar för en bokcirkel, Bokpratarna, som ordnar litteraturkvällar för allmänheten med inbjudna gästföreläsare. I Ekenäs församling är vi tacksamma och glada över aktiva och nya initiativ. Den som vill bidra skall gärna ta kontakt. Det finns tillväxtmån i RESURSEN. Alla behövs i en församling med mottot "Mitt i livet".

YVONNE LINDSTRÖM
EKENÄS FÖRSAMLING

Mera info om Resursen på
www.ekenasforsamling.fi

BERÄTTA OM DIN FÖRSAMLING!

Den här sidan finns till för dig. Roliga verksamhetsidéer, festliga jubileum eller en viktig gemenskap. Skriv, fotografera och berätta om vad som händer i DIN församling! Skicka in din artikel till redaktionen@kyrkpressen.fi. Redaktionen väljer och redigerar materialet.

I MIN
FÖRSAMLING

ETT OVANLIGT
BRÅDSKANDE
RÄNTEERBJUDANDE:

2,50%
P.A.

PÅ 12 MÅNADERS
DEPOSITIONER

Om du öppnar ett S-Tidsbundet konto senast 20.9, kan du få 2,50 % ränta på depositioner från 500 euro.

Minimidepositionen är 500 euro, om du öppnar kontot på webbanken. Minimidepositionen på S-gruppens verksamhetsställe är 2000 euro. För att kunna öppna ett tidsbundet konto, måste du ha ett konto i S-Banken.

Du kan öppna ett S-Tidsbundet konto med dina bankkoder på S-Bankens webbank och på S-Bankens Kundtjänst, tfn 010 76 5810, må-fr kl. 8-20 (0,0828 €/samtal + 0,1199 €/min). Du kan också öppna ett S-Tidsbundet konto på Prisma och på de flesta Sokosvaruhusen och S-marketerarna.

Räntan som anges i erbjudandet avser årlig ränta. Erbjudandet gäller 6-20.9.2011.

S-Banken

S-BANKEN.FI

Nyländskafton
Savoy Teatern
9.10.2011 kl. 17

★ KONFERENCIERER SÅS & KOPP ★ GÄSTARTIST PARADISE OSKAR
★ RASEBORGS SOMMARTEATER ★ LURENS SOMMARTEATER ★ FALLÅKER TEATER
★ AKADEMISKA SÅNGFÖRENINGEN ★ HELSINGFORS BALALAJKAORKESTER
★ BORGÅ SVENSKA LILLTEATER ★ TEATERFÖRENINGEN TROTSALLT
★ TADAM ★ AV TEATERN ★ HOUSEBAND ÄR HENRIK WIKSTRÖM & CO.
★ BILJ. 25€/15€/10€ (+ EXP. AVG.) ★ WWW.LUCKAN.FI
★ LIPPUPALVELU 0600 10 800 (1,96 €/MIN + LNA),
0600 10 020 (6,79 €/SAMTAL + LNA)

★ WWW.NYLANDSKAFTON.FI

LIPPUPALVELU
lippupalvelu.fi

LUCKAN

Savoy-teatteri

INKAST KAJ HEDMAN

En förändrad värld

DET HAR BLIVIT allt klarare för mig att världen förändrats så mycket att det nu börjar vara dags att se över det mesta i hela vår inställning till människorna, samhället, den tekniska utvecklingen, och framför allt till det personliga tros livet.

Klimatet i vårt lilla, av europeiska och internationella trender och förändringar rätt omskade land, har blivit annorlunda. Buttra, inåt-vända, lite knarriga människor har vi varit gen-temot varandra, utom när det gäller vädret och i de sociala medierna.

Transparens, genomsjälighet, kännetecknar allas vår vardag mer och mer, trots vår finländska tendens att dra oss undan med våra personliga aspekter på livet. Vi har ändå i det stora hela blivit tvungna, eller plötsligt känt ett behov av, att kommunicera öppnare.

Samtidigt som jag numera lutar mer åt vänster i min tro så känner jag en vag men tilltagande oro för att tron och kyrkan ska komma att bli bara en slags god filosofi. Jag är rädd att tron endast blir en bra livsstil för alla som är lite intresserade av sådant istället för att vara en livsavgörande, djupt existentiell plats och ett inre rum där ett verkligt möte äger rum med en levande och uppståndna Jesus Kristus som förnyar våra liv.

Det är nämligen inte alls avgörande, inte enligt mitt förmenande, hur man tolkar Bibel, tradition och bekännelse i enstaka, kontroversiella frågor.

Det som är avgörande är att kärleken håller på att kallna i världen och i samhället. Det som jag vill ha för mig själv, till mig själv, blir allt viktigare, medan det som Gud vill göra med oss och genom oss kristna blir allt mindre viktigt.

Att tänka själv och undvika tron på att man själv är så speciell att Gud alltid, och bara man lever tillräck-

ligt fromt, har färdiga modeller och lösningar i ens liv är nästan livsviktigt, åtminstone för mig. Men det är, som statsminister Jyrki Katainen nyligen sade i ett tal, oroväckande att människorna i samhället av i dag har en så dålig attityd till att komma överens.

Också inom kyrkan borde vi kunna börja tänka på att vi ska ha en levande gemenskap, inte ett ständigt gräl om teologi. Men så länge som de olika grupperingarna endast misstror varandra och vägrar se någonting äkta kristet och positivt i den andras teologiska uppfattningar så är vi inte ett dugg bättre än det sekulära samhället i dess narcissism och blindhet för nyanser.

”Samtidigt som jag numera lutar mer åt vänster i min tro så känner jag en vag men tilltagande oro för att tron och kyrkan ska komma att bli bara en slags god filosofi.”

RADBYTET THOMAS ROSENBERG

Begränsa inte debatten!

Kyrkpressen ska förnyas. Och det är helt i sin ordning. Tidningen har ju redan en tid haft ny chefredaktör, och sådant brukar i regel medföra förändringar också i tidningens yttre.

Men jag blev både bekymrad och bedrövd över den bryska uppmaning som fanns i senaste KP (1.9.2011) om att insändarskribenter framöver måste skriva ännu kortare och slagkraftigare, just med förnyelsen av KP som mo-

tivering. ”Insändare som är längre än 1 200 nedslag förkortas av redaktionen”, konstaterar man kallt.

1 200 tecken är inte mycket. T.o.m. hårt formaterade tidningar som Hbl tillåter längre inlägg. På det utrymmet hinner man inte utveckla ett enda längre resonemang, än mindre belysa det från olika sidor. Det vill säga allt det som varje seriös debatt värd namnet förutsätter. Och som vår kyrka och våra församlingar i dag minsann behöver. Jag kan inte begripa att Kyrkpres-

sen, vår klart största finländssvenska tidning, frivilligt avstår från att upplåta sina sidor för en engagerande debatt om det som sker inte bara inom kyrkan utan överhuvudtaget i vårt samhälle.

I en situation där intresset för kyrkan och för religiösa frågor hela tiden ökar är det ju direkt dumt att självmant täppa till debathålen, och släppa in bara små infall och utfall, det vill säga just den typ av tyckande vi har mer än nog av i dagens snabba medier.

Jag hoppas alltså att man ännu kan tänka om i planeringen av den nya layouten. För det handlar bara om planering, och vilja. Vill man främja en öppen diskussion ger man den tillräckligt utrymme. Jag är helt övertygad om att de sidorna (för det räcker inte alltid med en debattsida i tabloidformatet) blir tidningens överlägset mest lästa sidor.

Denna insändare är för övrigt alldeles för lång (1 822 tecken), och skulle följaktligen förkortas av redaktionen.

SVAR TILL THOMAS ROSENBERG

Svängrum för åsikter finns kvar

Thomas Rosenberg månar om engagerad debatt på KP:s sidor.

Det gör också vi: Det utrymme där han nu galant ryms in är vårt Radbyte, ett fönster för längre argumenterande inlägg, som vi hoppas läsarna ska utnyttja ofta.

Under Radbytet finns det plats för en lite längre insändare och ett par kortare. Också i denna ruta finns det svängrum – och gällande de korta insändarna är det inte nödvändigtvis så att slagkraften minskar om man komprimerar innehållet. Många

”Målet med den nya layouten är att skapa variation i textlängd.”

gångar är det tvärtom.

Naturligtvis har vi inget intresse av att kväsa eller täppa till god debatt. Uppstår det ett sådant tryck att den behöver större utrymme hör det till god journalistik att följa upp och prioritera om – eller göra undantag. Målet med den nya layouten är att skapa en god

variation i textlängd och textmängd hela tidningen igenom. Det gynnar både läsare och skribenter i längden. Insändarflödet till KP liksom till andra tidningar är ojämnt, och det här standardupplägget ter sig realistiskt och möjligt mot bakgrunden av erfarenheterna.

KP välkomnar också i fortsättningen ivriga och engagerade insändarskribenter, både i kortare längd och mellanformat – som det här på 1190 tecken.

MAY WIKSTRÖM
Chefredaktör

DE STARKAS DILEMMA

Gud älskar också de högljudda

Maria Sundblom-Lindbergs ”Inkast” i Kyrkpressen 1.9.11 lyser som eldskrift för minna ögon! Att människan som skrivit texten dessutom är präst är i det närmaste ofattbart! Sällan – för att inte säga aldrig – har jag läst en text i kyrkliga sammanhang om de ”starkas dilemma” i kristenheten. ”Det böjda huvudet och den självutplånade livshållningen har varit ett kristet ideal som ibland använts som en spade att slå mindre anspråkslösa människor i huvudet med. Ett slag som kanske inte alltid bara delats ut i omtanke

om människan och hennes frälsning utan även av avund och illvilja”, skriver Maria. Ack ja, säger jag, exemplet är många!

I sista stycket skriver hon om sin vidbrända besvikelse över att inte kunna leva i den långsamhet kyrkan förutsätter, sin oförtrohet. ”Det böjda huvudet och den självutplånade livshållningen har varit ett kristet ideal som ibland använts som en spade att slå mindre anspråkslösa människor i huvudet med. Ett slag som kanske inte alltid bara delats ut i omtanke

om dessa sammanhang fromma gudsnådeliga personer tänkt på att vi har blivit skapade till olika personligheter? Jag tror, det har jag genom åren blivit övertygad om, att vår Herre älskar också dem som blivit födda att synas och ta lite mera plats. Jag läste en gång en text om en gudstjänst där Jesus kom inpromenerande i kyrkan. Det var ingen som kände igen honom!

SIV FAGERLUND
Pargas

TAIZÉ

Bön och enkelhet

Tack till KP och Marina Wiik för bloggar och reportage från Taizé!

Taizé har inspirerat många till bön och enkelhet. Taizésånger och -andakter har vunnit insteg också i Borgå stift. Svårare har det varit med enkelheten.

På finskt håll startade de som inspirerats av Taizé år 1979 föreningen Sinapinsiemen (Senapskornet). Efter en kommunitet i Äppelträdsbyn utanför Salo och retreatgården Morbacka utanför Åbo har man nu ”eldstaden” Ukinranta i Kangasala utanför Tammerfors. Information om föreningen finns på www.sinapinsiemen.fi.

Den som vill bekanta sig med Taizéverksamhet i Finland och samtala om enkelhet är välkomna på en svenskspråkig profetisk verkstad i Ukinranta 23–25 september. Utgående från 2 Kor 8:12–15 arbetar vi konkret med vad profeternas krav på rättvisa, utjämning och rimlighet kan betyda för oss. Vi håller andakter och tystnad i Taizé-anda.

Mera information finns på <https://sites.google.com/site/hallbarlivsstil/>

ULF SÄRS
Helsingfors

Lemminkäinen
Paras tapa rakentaa - Bäst sättet att bygga

Bs Ab Korsholms Emilstornet
Emilintie 8, Emilsvägen 8

	m ²	förs.pr.fr.	skuldfr.fr.
4f+k+b	95,0	59 173	212 400
garage			13 500
biltak			7 000
stolpplats			2 000

En bostad kvar på 2. våningen!

Inredningen börjar i augusti, så hinner du ännu med!

Beställ broschyr!

Lemminkäinen Hus Ab
Västra Finland
Olympiagatan 10
05100 Vasa ☎ 02071 58300

KUSTMÄKLAREN

www.rfc.fi

VASA (06) 312 7711
NAGU 040 518 4570
KIMITO (02) 420 6660
HANGÖ (019) 265 2460
EKENÄS (019) 265 2360
KARIS (019) 265 2260

opkk.fi
OP-Fastighetscentralen

Skicka insändaren till:

Kyrkpressen/opinion
Mannerheimvägen 16 A 9, 00100 Helsingfors
E-post: redaktionen@kyrkpressen.fi
Fax: (09) 278 4138.

Insändare måste förses med skribentens namn samt för redaktionens bruk även adress och telefonnummer. Anonyma inlägg accepteras endast i undantagsfall. **Obs! Insändarnas** längd är högst 2000 tecken. Redaktionen förbehåller sig rätten att förkorta insändarna. **Insänd text** returneras inte.

Berätta vad du tycker!

Du kan sända respons på nya KP till redaktionen på adressen redaktionen@kyrkpressen.fi.
Det går också att ringa oss på numret (09) 612 615 49 tisdag-torsdag mellan klockan 10-14.

Tallinn!

Snabbt och bekvämt med Viking XPRS från Helsingfors. Välj dagskryssning, minikryssning, hotellpaket eller bilpaket. Teretulemast!

Fråga mer hos resebyrån eller direkt:
Resetjänst 0600-41577
(1,64€/besvarat samtal+lna/msa)
www.vikingline.fi

INGLI

- Hur kom du hit då? undrade kamraten när Gustav anlände till himlen.
- Min fru och jag var ute och åkte bil och då sa hon: Låt mig köra en stund Gustav så är du en ängel.

kuriren -tidningen för Dig!

Prenumerera på den allt mer populära finlandssvenska veckotidningen Kuriren. På ett år har läsekretsen ökat med **25%** och är nu uppe i

50.000!

VI LOTTAR UT TRE PAR HACKMAN KASTRULLER

Prenumerera och delta i utlottningen

Nu har du möjlighet att vinna ett par kastruller av hög klass. Kuriren lottar ut tre par kastruller med glaslock av märket **Hackman Matador**. Kastrullerna är 2,5 och 4 liter och har ett sammanlagt värde på cirka **135 euro**.

JA TACK!

- JAG VILL PRENUMERERA PÅ KURIREN**
 för resten av år 2011 och hela året 2012 för 66 € (inom Norden)
 Tre (3) provnummer för endast 12 euro.
 Ett halvt år för endast 35 euro.

- JAG DELTAR I UTLOTTNINGEN AV TRE PAR HACKMAN MATADOR KASTRULLER**
(värde ca 135 euro/par)

SÄND KURIREN TILL:

NAMN	
ADRESS	
	TEL/MOB.

SÄND RÄKNINGEN TILL:

NAMN	
ADRESS	
	TEL/MOB.

- Nej tack**, jag vill inte prenumerera på Kuriren. Jag deltar endast i utlottningen av Hackman Matador kastrullerna. Jag returnerar beställnings- och utlovningsblanketten försedd med ett 1-klass frimärke till adressen Kuriren, PB 12, 65101 VASA (var snäll och stryk över den färdigtryckta adressen på kupongen och skriv in den nya under).

Erbjudandet gäller till den 30.11.2011

Kan sändas ofrankerat inom Norden Kuriren betalar portot

kuriren

PB 12
SVARFÖRSÄNDELSE
KOD 5005430
65103 VASA